

Κωδικός: 3087

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Έτος 13ο • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος - Νοέμβριος 2008 • Τεύχος 55 • Τιμή: 0,03 Ευρώ
 Διεύθυνση εφημερίδας: Ν. Πλαστήρα 202, Άγιοι Ανάργυροι Τ. Κ. 135 62 • e-mail: makistia@gmail.com

Η δένδροφύτευση

Μέσα στη σύγχυση, την απαισιοδοξία και την παραίτηση που βιώνουμε τους τελευταίους μήνες στον τόπο μας, μετά την απόλυτη κατάρρευση του κόσμου μας, μέσα στις αντεγκλήσεις και τις άσκοπες αντιπαραθέσεις, που ακολούθησαν ως χιονοστιβάδα αυτήν την καταστροφή, έλαβε χώρα και ένα γεγονός που μας έδωσε μια γεύση χαράς και αισιοδοξίας. **Στις 29 Νοεμβρίου 2008, ημέρα Σάββατο, πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας δένδροφύτευση στη Μάκιστο.** Η πρωτοβουλία αυτή, αν και κατανοούμε πως δεν είναι σε καμία περίπτωση ικανή να επιλύσει το πρόβλημα της ολοσχερούς καταστροφής της χλωρίδας της περιοχής μας, είναι ωστόσο μια συμβολική κίνηση συμμετοχής μας στη διαδικασία που έχει ήδη ξεκινήσει η φύση για την αναγέννησή της και την οποία όλοι μας, ιδιώτες και φορείς, αλλά κυρίως η θεσμοθετημένη τοπική αυτοδιοίκηση, έχουμε υποχρέωση να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Αρχικά είχε οριστεί ως ημέρα δένδροφύτευσης το Σάββατο, 22 Νοεμβρίου. Για το σκοπό αυτό το ΔΣ είχε έρθει σε επαφή με το Δασαρχείο Ολυμπίας, και το Δασάρχη Κρεστένων κ. Γιακουμή, ο οποίος απαντώντας στην έγγραφη αίτησή μας, υποσχέθηκε την τεχνική στήριξη του έργου, καθώς και την προμήθεια των δενδρυλλίων. Ο Δασάρχης κ. Βαβλιάρης, έδειξε γνήσιο ενδιαφέρον και προθυμία για την πρωτοβουλία μας και τελικά μας διέθεσαν

περί τα τριακόσια πενήντα δενδρύλλια. Υπήρξε στενή συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού, ειδικά για την επιλογή των χώρων της δένδροφύτευσης. Ενημερώθηκε ο Δήμος Ζαχάρως και του ζητήθηκε η ηθική και υλική συμπαράστασή του. Επίσης ζητήθηκε να κοπούν τα καμένα κυπαρίσσια του κοιμητηρίου και να καθαριστεί ο χώρος.

Στην προσπάθειά μας να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερο αριθμό δενδρυλλίων, επικοινωνήσαμε και

Συνέχεια στη σελ. 5

Παραδόθηκαν τα πρώτα σπίτια...

Παραδόθηκαν το Νοέμβρη 2008, από τον Όμιλο Βαρδινογιάννη, ανακατασκευασμένα, τα πρώτα οκτώ σπίτια στη Μάκιστο. Οκτώ οικογένειες συμπατριωτών μας ευτύχησαν να δουν πρώτες, ξανά, τα σπίτια τους όρθια, όμορφα και γερά, μετά τη φοβερή εμπειρία της καταστροφής και την εναγώνια αναμονή, που κράτησε έναν και περισσότερο χρόνο. Το γεγονός αποτέλεσε θέμα στα ΜΜΕ, τοπικά και πανελλαδικά, με ζωντανές συνδέσεις και ρεπορτάζ από τη Μάκιστο.

Οι συμπατριώτες μας Αθανασόπουλος Γιώργος, Λουμπής Λάμπρος, Βλάχος Ντίνος, Λουμπής Δημήτρης, Δημοπούλου Καλλιόπη, π. Κατσάμπουλας Ιωάννης, Λαμπροπούλου Ευσταθία με τις οικογένειές τους, έχουν πλέον έναν σημαντικό λόγο να αισθάνονται ανακούφιση και αισιοδοξία για το μέλλον, από τη στιγμή που είδαν την εστία τους ξανά ζωντανή. Τώρα γι' αυτούς αρχίζει η διαδικασία της φροντίδας, να βάλουν τη δική τους πινελιά, να κάνουν το σπίτι τους πάλι μια ζεστή φωλιά φιλόξενη και όμορφη, όπως ήταν και πριν την καταστροφή.

Η κ. Μαρίνα Βαρδινογιάννη είναι διεθνώς γνωστή για την ευαι-

Συνέχεια στη σελ. 11

Διαβάστε σ' αυτό το τεύχος

σελ. 6

Ανθολόγιο ελληνικού λόγου

σελ. 12 - 15

Δήμητρα Λαμπροπούλου-Δημοπούλου

Σημείωση της έμδοσης

Το τεύχος αυτό της Μακιστίας είναι αυτό που θα μας συνοδέψει στις αρχές του νέου χρόνου. Ο χρόνος που πέρασε έφερε σημαντικές εξελίξεις στο χωριό μας όπου, με όποιες επιφυλάξεις μπορεί να υπάρχουν για τον τρόπο με τον οποίο συμβαίνει, προχωρά η ανοικοδόμηση. Στον νέο χρόνο είναι ορατή η δυνατότητα συνολικής αποκατάστασης του οικιστικού ιστού του χωριού, ως προσπαθήσουμε όλοι από την πλευρά μας να γίνει όσο καλύτερα γίνεται. Σημαντικό όμως θέμα είναι το περιβάλλον και οι καλλιέργειες του χωριού μας, όπου η αλήθεια είναι ότι λίγα έχουν γίνει και πολλά μένουν να κάνουμε όλοι μας. Στην συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί τον Μάρτη, είναι επίσης ευκαιρία να βρούμε τους τρόπους εκείνους της σύνθεσης που θα βοηθήσουν όλους μας να προσφέρουμε ό,τι περισσότερο μπορούμε, αλλά και να διορθώσουμε τις παραλείψεις στο καταστατικό του Συλλόγου που επέτρεψαν να γίνουν παρεξηγήσεις ανάμεσά μας. Γενικότερα ως σκεφτόμαστε ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση αλλά και η εγχώρια κρίση θεσμών και αξιών, που οδήγησε στις κοινωνικές αναταραχές του τελευταίου διαστήματος με αφορμή το τραγικό περιστατικό του φόνου ενός εφήβου από αστυνομικό, ίσως αποτελούν το έναυσμα για μία συνολικότερη επαναδιατύπωση των προτεραιοτήτων μας ως κοινωνία με σκοπό την καλύτερη αντιμετώπιση των αναγκών μας και την δημιουργία ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο.

Ας τους μιμηθούμε

Αθανασόπουλος Ν. Δημοσθένης.....	€ 50
Αθανασοπούλου Ευθυμία.....	€ 50
Αθανασοπούλου Ν. Κων/να	€ 50
Γρηγορόπουλος Αριστομένης.....	€100
Καστής Κώστας	€ 50
Κοκκαλιάρης Ε. Γεώργιος	100 \$ CANADA
Λαμπροπούλου-Δημοπούλου Δήμητρα	€ 30

Η Μακιστία και ο Σύλλογος ευχαριστούν τους παραπάνω φίλους για την οικονομική ενίσχυση που απέστειλαν.

Για όσους και όσες ενδιαφέρονται να ενισχύσουν οικονομικά την προσπάθεια αποκατάστασης της Μακίστου, ο Σύλλογος Μακισταίων άνοιξε στην Εμπορική Τράπεζα (Εμπορική Bank) λογαριασμό με αριθμό 86182793.

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ-ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ**

**ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
«Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»**

N. Πλαστήρα 202, Άγιοι Ανάργυροι
T.K. 135 62, τηλ: 210-2285341

Εκδότρια:
Δήμητρα Κοκκαλιάρη
Συντακτική Επιτροπή - Συνεργάτες:
Διονύσης Κοκκαλιάρης
Χριστίνα Γρηγοροπούλου

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Νείγυ 4, Άνω Πατήσια
T.K. 11144, τηλ: 210-2285341
Ηλεκτρ. ταχυδρομείο:
makistia@gmail.com

***

- Ανώνυμες επιστολές δημοσιεύονται.
- Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
- Τα άρθρα, οι συνεργασίες και οι αγγελίες δημοσιεύονται δωρεάν.
- Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τη σύνταξη της εφημερίδας.

**Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Επιμέλεια - Διεκ/ση έκδοσης
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο. Ε.
Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες
Θεοδοσίου 23 & Πετροπόλεως Ίλιον
Tηλ-fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail:karpouzi@otenet.gr**

Κοινωνικά

Γάμοι

• **Η Δήμητρα Κοκκαλιάρη** του Γεωργίου και ο Ιταλικής καταγωγής **Πήτερ Άλμπις**, τέλεσαν το γάμο τους, στις 11 Απριλίου 2008 στο Τορόντο του Καναδά.

• **Η Σπυριδούλα Γριβάκη** του Αθανασίου και της Γεωργίας Πόθου και ο **Γιάννης Σουρλάς** τέλεσαν το γάμο τους το Σάββατο, 20 Σεπτεμβρίου 2008 στον Άγιο Σπυρίδωνα Ζαχάρως.

• **Η Κανέλα Ζέρβα** του Γεωργίου και της Παναγιώτας και ο **Καλαμίδας Δημήτριος** του Παναγιώτη και της Ανδριάνας, τέλεσαν το γάμο τους στις 25 Οκτωβρίου 2008, στην Πάτρα.

• **Ο Αλέξης Πόθος** του Τάκη και η **Χαρά Ζήση** τέλεσαν το γάμο τους στις 4 Οκτωβρίου 2008 στον Άγιο Χριστόφορο Χαϊδαρίου.

• **Ο Παναγιώτης Γιάννης** του Θανάση (εγγονός της Κων/νας Κοκκαλιάρη) και η Ιταλικής καταγωγής **Melanie Celetano** τέλεσαν το γάμο τους, στις 8 Νοεμβρίου 2008, στο Τορόντο του Καναδά.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εύχονται στους νεόνυμφους να ζήσουν.

Βαφτίσεις

• **Η Γεωργία Λαμπροπούλου** του Νίκου και ο σύζυγός της **Αναστάσιος Αρτζίδης**, βάπτισαν την κορούλα τους, στις 23 Νοεμβρίου 2008 και την ονόμασαν **Νεκταρία -Μαργαρίτα**.

• **Η Παναγιώτα Δημοπούλου** του Ζαφείρη και ο σύζυγός της **Αντρέας Γκουγκούσης**, βάπτισαν το αγοράκι τους στις 19 Οκτωβρίου 2008, και το ονόμασαν **Αντώνη**.

• **Ο Αχιλλέας Δημόπουλος** του Γεωργίου και η σύζυγός του **Ευαγγελία**, βάπτισαν το αγοράκι τους, στις 4 Οκτωβρίου 2008 και το ονόμασαν **Γεώργιο**.

• **Η Παναγιώτα Παπαδοπούλου** (εγγονή της Θανάσως Λαμπροπούλου) και ο σύζυγός της **Μάρτιν** βάπτισαν το αγοράκι τους στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας και το ονόμασαν **Θεόδωρο**.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εύχονται να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

Απεβίωσαν

• **Η Ευγενία Κοτρέτσου** απεβίωσε στις 4 Οκτωβρίου και η ταφή της έγινε στο οικογενειακό κοιμητήριο στα Κοτρετσαίικα.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εκφράζουν θερμά συλλυπητήρια στους οικείους της θανούσης.

Επιτυχίες

• **Η Αθανασοπούλου Καλλιόπη** του παπά Στάθη εισήχθη στο Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Καλαμάτας.

• **Η Δημοπούλου Ευγενία (Τζένη)** του Μέλιου και της Γιάννας σπουδάζει στο ΙΕΚ Σιβιτανείδου Τεχνικών Φαρμάκων.

• **Ο Κοκκαλιάρης Δήμος** του Στάθη εισήχθη στη Σχολή Μαγειρικών ΕΠΑΣ στην Κέρκυρα.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία συγχαίρουν τους επιτυχόντες και τους γονείς τους και τους εύχονται καλές σπουδές.

**Το Τοπικό Συμβούλιο Μακίστου
εύχεται**

**σε όλους τους Μακισταίους
Χρόνια Πολλά**

Ευτυχημένο το 2009

και καλή αντάμωση

Χημική ανάλυση του νερού της Μακίστου

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΝΕΡΟΥ Ν° 011208/08

σελίδα 3 από 3

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Οι τιμές των ανωτέρω χημικών προσδιορισμών είναι εντός των επιτρεπομένων ορίων ποσιμότητας σύμφωνα με τους όρους της Κ.Υ.Α. Υ2/2600/2001 «περί της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης» σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 98/83/ΕΚ (Φ.Ε.Κ.630/τ.β./26.4.07).

Πρόκειται για σκληρό νερό με μέτρια περιεκτικότητα σε άλατα. Το νερό αυτό εμφανίζει αυξημένη παροδική σκληρότητα σε σχέση με την ολική σκληρότητα. Για το λόγο αυτό ενδέχεται να δημιουργεί αποθέσεις αλάτων (να αφήνει λευκά στίγματα) στα πλακάκια, στις μπαταρίες και στις συσκευές όπου θερμαίνεται νερό.

Οι τιμές των ανωτέρω μικροβιολογικών προσδιορισμών είναι εκτός των επιτρεπομένων ορίων ποσιμότητας σύμφωνα με τους όρους της Κ.Υ.Α. Υ2/2600/2001 «περί της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης» σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 98/83/ΕΚ (Φ.Ε.Κ.630/τ.β./26.4.07). Το νερό αυτό εμφανίζει μικροβιακή μόλυνση και για το λόγο αυτό θεωρείται ακατάλληλο ως πόσιμο από μικροβιολογικής απόψεως.

Η μικροβιακή μόλυνση μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά με συστηματική χλωρίωση του νερού ή με κάποια άλλη μέθοδο απολύμανσης.

Η Χημικός
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΝΔΡΕΟΥ
ΧΗΜΙΚΟΣ
Α.Μ. Ε.Ε.Χ.: 9515

Αναλυτικά στοιχεία στη σελ. 10

Στη μνήμη της Ευγενίας Κοτρέτσου

Η **Ευγενία Κοτρέτσου** ήταν το δεύτερο από τα έξι παιδιά του Παναγιώτη και της Γιαννίτσας Κοτρέτσου. Έζησε όλη της τη ζωή στο οικισμό Κοτρετσέικα, ο οποίος βρίσκεται στο πίσω μέρος του Λαπίθα και αποτελείται από δύο σπίτια, το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, το οικογενειακό κοιμητήριο και τη βρύση. Ζούσε μόνη μέσα στο υπέροχο εκείνο δάσος και δεν το εγκατέλειψε ούτε μια στιγμή. Καθώς έλεγε «το οξυγόνο του δάσους μου δίνει τη ζωή, χωρίς αυτό δεν ζω». Καλλιέργούσε τα απαραίτητα στο περιβολάκι της, είχε τις κότες και το σκύλο της. Είχε τα λουλούδια της. Ζούσε χωρίς τις ανέσεις του ηλεκτρικού και δεν είχε καν τηλέφωνο. Η επαφή της με τον έξω κόσμο ήταν κυρίως το ραδιόφωνο. Υπήρξε άνθρωπος με καλλιέργεια και εξαιρετική ευγένεια. Πάντα περιποιημένη, με έμφυτη αρχοντιά, αεικίνητη, φιλόξενη. Την επισκεπτόμασταν κάπου-κάπου και μας υποδεχόταν με μεγάλη χαρά, ενώ πάντα είχε κάτι να προσφέρει, όπως καφεδάκι, λουκουμάκι, κάποιο γλυκό ή φρούτο. Και κυρίως το δροσερό νερό της πηγής, που ερχόταν μέσα από τα σπλάχνα του Λαπίθα. Η μεγαλύτερη χαρά της όμως ήταν να μας μιλάει για το βουνό, για τα πουλιά και τα δέντρα του. Και για τα παλιά τα χρόνια, όταν τα Κοτρετσέικα ήταν ένας τόπος γεμάτος ανθρώπους, γεμάτος ζωή. Και εμείς την βλέπαμε με δέος και θαυμασμό για το πώς ζούσε σε τούτο τον μοναχικό παράδεισο. **Ήταν η «Κυρά του Λαπίθα».**

Στην πυρκαγιά της 24ης Αυγούστου 2007 αγωνίστηκε μαζί με τον αδερφό της και έσωσαν το σπίτι της, ενώ το δεύτερο σπίτι του οικισμού κάηκε και για να σωθούν έμειναν μέσα στο εκκλησάκι. Από εκείνη τη μάχη επιδεινώθηκε η υγεία της και ένα χρόνο μετά «έφυγε» πληγωμένη με την καταστροφή του δάσους που τόσο αγάπησε. Η ταφή της έγινε στο οικογενειακό κοιμητήριο. Εκεί έγινε στις 9 Νοεμβρίου και το μνημόσυνο για τις σαράντα ημέρες όπου συμμετείχαν αρκετοί ιερείς και πολλοί άνθρωποι από τα γύρω χωριά.

Η Ευγενία «αναπαύεται» αιώνια πλέον στο δάσος του Λαπίθα.

Ελπίζουμε το δάσος να αναγεννηθεί σύντομα και τα Κοτρετσέικα να ξαναζωντανέψουν, όπως η ίδια θα επιθυμούσε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακισταίων αποφάσισε σε συνεδρίασή του ότι η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 7 Μαρτίου 2009. Εκτός από τον απολογισμό δράσης, η Γενική Συνέλευση θα προχωρήσει στην τροποποίηση του άρθρου 17 του Καταστατικού περί εκλογικής διαδικασίας.

Το Δ.Σ.

Ευχαριστήριο

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακισταίων ευχαριστεί όλους εκείνους οι οποίοι αφηφώντας τις αντίξοες καιρικές συνθήκες ήρθαν στη Μάκιστο και βοήθησαν στη δέντροφύτευση, στην ελάχιστη αυτή προσπάθεια ενίσχυσης της αναγέννησης του φυσικού περιβάλλοντος.

Επίσης το Δασαρχείο Ολυμπίας και το δασάρχη Κρέστενας κ. **Γιακουμή** και ειδικά τον κ. **Βαθλιάρα** για την έμπρακτη στήριξη της προσπάθειας μας καθώς και τη Δ/ση Αναδασώσεων Αττικής για τη διάθεση των δέντρων.

Τους ραδιοφωνικούς σταθμούς SKAI FM, ION-ION FM και Makistia 986 για την προβολή.

*Το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακισταίων
εύχεται
σε όλους τους συμπατριώτες
όπου κι αν αυτοί βρίσκονται
Καλά Χριστούγεννα
και Καλή Χρονιά.*

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

• ΔΥΝΑΜΙΚΗ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Πραγματοποιήθηκε την 1 Ιουνίου η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας των Συλλόγων της Επαρχίας Ολυμπίας με θέματα ημερήσιας διάταξης:

- 1) Απολογισμός δράσης Διοικητικού Συμβουλίου για το έτος 2007,
- 2) Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής,
- 3) Έγκριση πεπραγμένων 2007 και
- 4) Έγκριση προϋπολογισμού για το έτος 2008.

Στη συνέλευση, παρόλον ότι ήταν απλώς απολογιστική, συμμετείχαν οι περισσότεροι Σύλλογοι-μέλη της Ομοσπονδίας και επεκράτησε κλίμα αγωνιστικό και ενωτικό. Παράλληλα οι αντιπρόσωποι των Συλλόγων ανέπτυξαν ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις και προτάσεις πάνω στα ζητήματα που απασχολούν το πολιτιστικό κίνημα, τους Συλλόγους και τον τόπο μας μετά και τις μεγάλες καταστροφές από τις πυρκαγιές του περασμένου Αύγουστου.

Τα πεπραγμένα

Τον απολογισμό δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου εξέθεσε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. **Δημ. Μανώλης** ο οποίος, με τη γνωστή μετριοπάθεια που τον διακρίνει, χαρακτήρισε τα πεπραγμένα θετικά. Ειδικότερα ο Πρόεδρος αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων:

- Στο μείζον πρόβλημα της καταστροφής της Ολυμπίας και Ηλείας από τις πυρκαγιές του 2007, καθώς και στις ενέργειες της Ομοσπονδίας για την ανακούφιση των πληγέντων και τις προτάσεις που υπέβαλε για την ανασυγκρότηση της περιοχής.

- Στη μεγάλη ημερίδα που προγραμματίσει η Ομοσπονδία να γίνει στην Καλλιθέα, σε συνεργασία με το Δήμο Αλιφείρας, προκειμένου να προβάλλει τα θέματα των πυρόπληκτων και να ζητηθεί, χωρίς άλλες καθυστερήσεις και γραφειοκρατικά εμπόδια, η αποκατάσταση των πυρόπληκτων και η ανασυγκρότηση των καμένων περιοχών.

- Στην έκδοση και παρουσίαση εκ μέρους της Ομοσπονδίας του σημαντικού βιβλίου του συμπατριώτη μας Στάθη Παρασκευόπουλου, με τον τίτλο «**Οδοιπορώντας στην Επαρχία Ολυμπίας – Τόποι και Πρόσωπα**», το οποίο καταγράφει την ιστορία και τη λαογραφία, με φωτογραφικά ντοκουμέντα των περισσότερων χωριών και πόλεων της επαρχίας Ολυμπίας. «Το βιβλίο αυτό», τόνισε ο Πρόεδρος, «εκδόθηκε πριν τη καταστροφή, ως εκ τούτου αποτελεί μία αδιάψευστη μαρτυρία για το πόσο ωραία ήταν η περιοχή μας πριν καεί». Κάλεσε δε τους Συλλόγους να το προμηθευτούν και να το κυκλοφορήσουν περαιτέρω ώστε να γίνει κτήμα όλων των συμπατριωτών.

Επίσης ο κ. Μανώλης αναφέρθηκε:

- Στα προβλήματα που έχουν προκύψει από τη χάραξη της **Ιόνιας Οδού**, ιδιαίτερα στην περιοχή του Καϊάφα, την πόλη της Ζαχάρως και ορισμένα δημοτικά διαμερίσματά της, καθώς και στις ενέργειες που έχουν γίνει για να επαναχαραχθεί σωστά ο μεγάλος αυτός οδικός άξονας.

- Στην ετήσια χοροσυνεστίαση της Ομοσπονδίας στην οποία, όπως επεσήμανε, ανταποκρίθηκαν πολλοί Σύλλογοι της Ολυμπίας και ήταν απόλυτα επιτυχημένη.

- Στη συμμετοχή της Ομοσπονδίας σε κεντρικές εκδηλώσεις όπως αυτή για την προστασία του κλίματος.

- Στη φωνή της Ομοσπονδίας, το «**Νέο Ολυμπιακό Μέλλον**», για το οποίο ζήτησε περισσότερες συνεργασίες από τους Συλλόγους και οικονομική στήριξη, προκειμένου η εφημερίδα να συνεχίσει να εκπληρώνει την υψηλή αποστολή της, κυρίως να είναι μαχητική και ανεξάρτητη.

Οι αντιπρόσωποι των Συλλόγων

Πάνω στα πεπραγμένα αλλά και για τους μελλοντικούς στόχους της Ομοσπονδίας, μίλησαν οι κ.κ. **Θεόδ. Κόλλιας** Πρόεδρος του Συλλόγου Γιαννιτοχωριτών, **Γεώρ. Μακρής** εκπρ. του Συλλόγου Μπισχιναιών, **Χαρ. Λυμπεράς** εκπρ. του Συλλόγου Πετραλωνιτών, **Κων. Βλάμης** εκπρ. του Συλλόγου Λεπρεατών, **Θεόδ. Βασιλόπουλος** εκπρ. του Συλλόγου Αρήνης, **Ζώης Μπενάρδος** Πρόεδρος του Συλλόγου Μακισταιών, **Δημ. Παναγόπουλος** εκπρ. του Συλλόγου Μηλιωτών, η **Ευγενία Λινού** Πρόεδρος του Συλλόγου Πλατιαναίων, **Γεώρ. Παπαγρηγορίου** Πρόεδρος του Συλλόγου Δαφνουλαίων, **Φρόσω Κρίβα** Πρόεδρος του Συλλόγου Ανδριτσάνων, **Αλεξ. Πάπαρης** εκπρ.

του Συλλόγου Φαναριτών κ.α.

Τα πεπραγμένα ψηφίσθηκαν ομόφωνα, ενώ ο οικονομικός απολογισμός και η έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής παραπέμφθηκαν στην επόμενη Γενική Συνέλευση. Τις εργασίες της Συνέλευσης διήυθησε με άψογο τρόπο ο Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. **Αθανάσιος Τράπαλης**.

• ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΗΜΕΡΙΔΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Στις 8 Ιουνίου στην Καλλιθέα (Ζάχα), πραγματοποιήθηκε η Ημερίδα για τους Πυρόπληκτους, που οργάνωσε η Ομοσπονδία Συλλόγων Επαρχίας Ολυμπίας σε συνεργασία με το Δήμο Αλιφείρας.

Συμμετείχαν εκπρόσωποι της νομαρχίας, ο νομάρχης **Χαρ. Καφύρας**, ο αντινομάρχης **Νικ. Μιχαλόπουλος**, η σύμβουλος της Περιφέρειας Δυτ. Ελλάδας **Νατάσσα Πυργάκη**, ο δήμαρχος Ανδριτσαινών **Τρύφωνας Αθανασόπουλος**, ο προϊστάμενος της ΥΑΣ Γ. **Πολιτόπουλος** ως εκπρόσωπος του ΥΠΕΧΩΔΕ, ο **Ι. Σεφερλής** ως εκπρόσωπος του ΤΕΕ νομού Ηλείας, βουλευτές, εκπρόσωποι κομμάτων, μαζικών φορέων, και πλήθος κόσμου από τα πυρόπληκτα χωριά της Ολυμπίας.

Οι εισηγητές της ημερίδας

• Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. **Δημ. Μανώλης** αναφέρθηκε στα προβλήματα που προέκυψαν από την πυρκαγιά, επεσήμανε την αναγκαιότητα διεκδικητικής εγρήγορσης των κατοίκων και κάλεσε την πολιτεία να υλοποιήσει τις υποχρεώσεις της χωρίς καθυστέρηση.

• Ο δήμαρχος Αλιφείρας κ. **Δήμος Γεωργακόπουλος**, αναφέρθηκε κυρίως στα προβλήματα του δήμου του.

• Η κ. **Παναγιώτα Κυριακοπούλου**, ομότιμος καθηγήτρια του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, ανέπτυξε τη μελέτη του ΓΠΑ για την «Αποκατάσταση του αγροτικού τομέα, των δασών και της προστασίας του Περιβάλλοντος στην Πυρόπληκτη Ηλεία».

• Η κ. **Ελένη Πορτάλιου**, αναπλ. Καθηγήτρια της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, το θέμα «Οικιστική ανασυγκρότηση των καμένων οικισμών».

• Η κ. **Μάρω Ευαγγελίδου**, πολεοδόμος, επιστημονικός συνεργάτης στο ΕΜΠ, το θέμα «Χωροταξικό των καμένων οικισμών».

• Ο Νομάρχης κ. **Καφύρας** το θέμα «Πυρόπληκτη Ηλεία. Τι έπρεπε να γίνει, τι έγινε».

Ήταν μια σημαντική εκδήλωση, στην οποία αποτυπώθηκε το πρόβλημα για άλλη μια φορά. Διατυπώθηκαν από ειδικούς επιστήμονες προτάσεις και εκφράστηκαν απόψεις και αγωνίες από τους ίδιους τους κατοίκους της πυρόπληκτης περιοχής, για την καθυστέρηση της ανασυγκρότησης και την εγκατάλειψη που οδηγείται ο τόπος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1887

Ιεροσολύμων 9, Τ.Κ. 11252, Αθήνα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογός μας καλεί τα Μέλη και τους Φίλους του να παρευρεθούν στην εκδήλωση: « Η Ελληνική Μουσική. Το τέλος μιας εποχής και η αρχή μιας άλλης» όπου θα γίνει η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης ΠΙΤΑΣ και η προβολή του ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ « Ο ΠΑΠΥΡΟΣ ΤΗΣ ΟΞΥΡΥΓΧΟΥ » (Έρευνα-Παρουσίαση: Σωτηρία Αδάμ, Συνθέτης, μουσικολόγος. Σκηνοθεσία: Στέλλα Αρκέντη).

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί την **Κυριακή 18 Ιανουαρίου 2009**, ώρα 10.30 π.μ, στο Ξενοδοχείο LEDRA MARRIOTT (Λεωφ. Συγγρού 115, Αθήνα, τηλ.930 0000).

Δηλώσεις συμμετοχής στα τηλ 6945822348 – 210 9620079

κ. Κων/νος Βλάμης,

τηλ. 6977415801 κ. Αδάμ Αδαμόπουλος, τηλ. 6347957572

κ. Παν. Κάπος,

το αργότερο μέχρι 12 Ιανουαρίου 2009.

Χρόνια Πολλά - Καλές Γιορτές.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η δενδροφύτευση

Συνέχεια από τη σελ. 1

με τη Διεύθυνση Αναδασώσεων Αττικής, από την οποία καταφέραμε και εξασφαλίσαμε περί τα διακόσια και πλέον δενδρύλλια.

Το Δ.Σ. εξέδωσε δελτίο τύπου, το οποίο απεστάλη ηλεκτρονικά σε πατριώτες, εφημερίδες, ραδιοφωνικούς σταθμούς και περιβαλλοντικούς συλλόγους. Η Γενική Γραμματέας του Συλλόγου μας, εκπροσωπώντας το Συμβούλιο, εξέθεσε την κατάσταση που υπάρχει στο χωριό μας και έκανε έκκληση σε όλους να ενισχύσουν την πρωτοβουλία μας, μέσα από ζωντανές συν-

δέσεις ραδιοφωνικών εκπομπών, τοπικής αλλά και πανελλαδικής εμβέλειας (SKAI, IONION FM, ORT TV, Makistia 986). Όλα τα μέλη του Δ.Σ. επικοινωνήσαν τηλεφωνικά ή ηλεκτρονικά με τους περισσότερους πατριώτες, τους ενημέρωσαν και τους ζήτησαν τη βοήθειά τους για το σκοπό αυτό. Έτσι, κάπως, προετοιμάστηκε το έδαφος για το έργο της δενδροφύτευσης.

Δυστυχώς, όμως, εξαιτίας των καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν στην περιοχή την προγραμματισμένη ημερομηνία, στάθηκε αδύνατο να πραγματοποιηθεί η δενδροφύτευση. Πώς θα μπορούσε εν μέσω καταιγίδων και θυελλωδών ανέμων να γίνει κάτι τέτοιο; Έτσι με βαριά καρδιά αποφασίσαμε να μεταθέσουμε την πρόσκληση για το επόμενο Σάββατο, 29 Νοεμβρίου, όπερ και εγένετο.

Αλλά... και πάλι οι προβλέψεις της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας ήταν δυσοίωνες. Βροχές και άστατος καιρός για τη Δυτική Ελλάδα. Αυτή τη φορά όμως δεν γινόταν να κάνουμε πίσω. Αποφασίσαμε να κατέβουμε, με την ελπίδα πως τελικά όλα θα πήγαιναν καλά.

Το πρωί του Σαββάτου έσμιξε ο ουρανός με τη γη. Απελπιστήκαμε. Δεν φαινόταν πουθενά φως στον ορίζοντα. Πολλοί από τους εθελοντές που μας είχαν υποσχεθεί πως θα έλθουν από τον Πύργο, την Καλαμάτα και αλλού, μας τηλεφωνούσαν αμήχανοι και μας έλεγαν πως είναι δύσκολο να μετακινηθούν. Το ίδιο και ο υπεύθυνος του Δασαρχείου κος Βαβλιάρης. Είχαν δικιο. Και εκτός αυτού θα ήταν αδύνατο να γίνει δενδροφύτευση με τέτοιον καιρό. Μαζευτήκαμε στο καφενείο «Η Πορτοκαλιά» καμιά δεκαπενταριά πατριώτες, γύρω από τη σόμπα και κοιτάζαμε εναγωνίως τον ουρανό που συνέχιζε να «ρίχνει». Αυτό κράτησε μέχρι τις δέκα η ώρα. Μετά, ως εκ θαύματος, η βροχή σταμάτησε και βγήκε ένας ήλιος ζεστός και παρηγορητικός που δεν μας άφηνε περιθώρια να τα παρατήσουμε. Ένας, ένας οι πατριώτες που ήταν κλεισμένοι στα σπίτια τους βγήκαν με τις τσάπες και τους κασμάδες και μαζί με τους λίγους φίλους του χωριού μας και τους ελάχιστους εθελοντές, που είχαν αφήσει την κακοκαιρία και είχαν καταφτάσει στο χωριό μας, κατευθυνθήκαμε στα σημεία που είχαν προγραμματιστεί να γίνει η δενδροφύτευση. Πρωτοστάτης και αρωγός μας σε όλη την προσπάθεια ο Πρόεδρος του χωριού μας, **Νίκος Πόθος**, με όλη την οικογένειά του. Ο Νώντας μετέφερε τα φυτά και οι μικροί Γιάννης και Παναγιωτάκης, στην καρότσα, τα μοίραζαν. Το Τοπικό Συμβούλιο, **Αρίστος Πόθος** και **Ιωάννα Βλάχου** ήταν κι αυτό εκεί, συμβάλλοντας στο έργο μας. Οι ηλικιωμένοι, **Αντώνης Κοκκαλιάρης** με τις συμβουλές και την τσάπα του και ο **Παναγιώτης Δημόπουλος** στη μεταφορά

με το τρακτέρ, έδωσαν πρώτοι το παρόν. Συμμετείχαν ακόμα φίλοι μας ορειβάτες από την Αθήνα, μικρή αντιπροσωπεία προσκόπων από την Καλαμάτα, αντιπροσωπεία του Οικολογικού Συλλόγου «Λαπίθας». Συνολικά θα ήμασταν περίπου σαράντα-σαράντα πέντε νομάτοι.

Είναι αλήθεια ότι σε όλη τη διαδικασία λειτούργησε πολύ ο «αυτοσχεδιασμός» και δεν ακολουθήθηκε κάποιο οργανωμένο σχέδιο. Οι υπεύθυνοι του Δασαρχείου εξαιτίας των καιρικών συνθηκών δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν. Ωστόσο υπήρχε τέτοια όρεξη και ζωντάνια από όλους, που μέσα σε κλίμα ενθουσιασμού, άλλος άνοιγε γούβες στη γη, άλλος κουβαλούσε τα φυτά, άλλος γέμιζε τις γούβες με χώμα, άλλος το πατούσε, άλλος μάζευε τα πλαστικά σακουλάκια, άλλος είχε αναλάβει τη φωτογράφιση του έργου. Ξεκινήσαμε, καθ' υπόδειξη των ηλικιωμένων και του Παρέδρου, από την Παναγιά, γιατί εκεί όπως μας είπαν «είναι στραγγερός ο τόπος». Συνεχίσαμε στον Αϊ-Γιώργη και στη διαδρομή μέχρι το χωριό και καταλήξαμε στο Κοιμητήριο. Δυστυχώς τα καμένα κυπαρίσσια δεν είχαν κοπεί και στάθηκε αδύνατο να φυτευτούν ανάμεσα τα καινούργια. Φυτεύτηκαν όμως γύρω, γύρω, στον υπόλοιπο χώρο και οριοθετήθηκε, κατά κάποιον τρόπο, η επέκταση του κοιμητηρίου.

Δουλέψαμε ως τις τρεις το μεσημέρι. Φυτέψαμε περίπου τετρακόσια πενήντα δένδρα. Κυρίως κυπαρίσσια, κουκουναριές, βαγιές, δάφνες, κουτσουπιές, σμυρτιές, δεντρολίβανα, μουριές και δύο «δέντρα», δηλαδή βαλανιδιές. Έμειναν καμιά εκατοστή φυτά και σε μια δεύτερη εξόρμηση, μέσα στο χειμώνα, θα φυτευτούν κι αυτά.

Τέλος κουρασμένοι, αλλά πλήρεις, μαζευτήκαμε στο καφενείο, όπου φάγαμε τη φασολάδα και τις πίτες που είχαν ετοιμάσει η **Γιαννούλα Κοκκαλιάρη**, η **Μαρία του Πέτρου** και η **Γεωργία του Ντίνου** και ...ήπιαμε κρασί. Για πρώτη φορά μετά την καταστροφή υψώσαμε τα ποτήρια μας και τσουγκρίσαμε για να πιούμε, έχοντας μια σπίθα αισιοδοξίας στο βλέμμα, για πρώτη φορά, μετά τα τραγικά γεγονότα, ήπιαμε για ένα ευχάριστο γεγονός στο χωριό μας και ευχηθήκαμε «καλορίζικα», «να πιάσουν σαν βάτα», κοιταχτήκαμε με μια αμυδρή ελπίδα για το μέλλον.

Δεν λέμε πως λύσαμε το πρόβλημα. Μια αρχή κάναμε. Μια κίνηση να αφήσουμε τους θρήνους και τα μοιρολόγια και να κοιτάξουμε τη ζωή.

Όπως το οφείλουμε στους εαυτούς μας και σε κείνους που έφυγαν τόσο άδικα.

Από δω και στο εξής αυτά τα δέντρα που φυτέψαμε θέλουν φροντίδα. Τα δύσκολα είναι από δω και πέρα. Δεν τέλειωσε η αποστολή μας. Τα φυτά είναι μικρά, χρειάζονται πότισμα, σκάλισμα, ξεχορτάρισμα. Για να επιβιώσουν και να μεγαλώσουν, να γίνουν δέντρα και να γιάνουν τις πληγές μας. Γι' αυτό πρέπει όλοι οι πατριώτες, τόσο αυτοί που συμμετείχαν στη δενδροφύτευση, όσο και εκείνοι που δεν ήταν εκεί, να τα υιοθετήσουν, να τα προσέξουν, να νοιαστούν για το μέλλον τους. Εμείς σκεφτόμαστε να οργανώσουμε ομαδική κάθοδο αγρότερα στο χωριό για να τα φροντίσουμε. Είναι το βασικό μέλημά μας από δω και πέρα. Και κάτι άλλο. Δύο ή τρία μεγάλα πλατάνια. Λέμε να συγκεντρώσουμε χρήματα για να τα αγοράσουμε και να τα φυτέψουμε στον Αϊ-Γιώργη, που ορφάνεψε. Για τις μελλοντικές γενιές που θα έρθουν. Για την ελπίδα του μέλλοντος...

Ανθολόγιο Ελληνικού Λόγου

Το βλογημένο το μαντρί

Του Φώτη Κόντογλου

Κάθε χρόνο το Άγιος Βασίλης τις παραμονές της Πρωτοχρονιάς γυρίζει από χώρα σε χώρα κι από χωριό σε χωριό, και χτυπά τις πόρτες για να δει ποιους θα τον δεχτεί με καθαρή καρδιά. Μια χρονιά λοιπόν, πήρε το ραβδί του και τράβηξε. Ήτανε σαν καλόγερος ασκητής, ντυμένος με κάτι μπαλωμένα παλιόρασα, με χοντροπάπουτσα στα ποδιάρια του και μ' ένα ταγάρι περασμένο στον ώμο του. Γι' αυτό τον παίρνανε για διακονιάρη και δεν τ' ανοίγανε την πόρτα.

.....

Αφού περπάτησε κάμποσο, βρέθηκε σ' ένα απάγκειο που έκοβε ο αγέρας από 'να μικρό βουνό, κ' είδε ένα μαντρί κολλημένο στα βράχια. ... Ο Άγιος σίμωσε στο καλύβι του τσοπάνου και χτύπησε την πόρτα με το ραβδί του και φώναξε:

«Ελεήστε με, χριστιανοί, για τις ψυχές των αποθαμένων σας!

Η πόρτα άνοιξε και βγήκε ένας τσομπάνης, παλληκάρι ως εικοσιπέντε χρονών, με μαύρα γένεια και, δίχως να δει καλά-καλά ποιος χτυπούσε την πόρτα, είπε στον γέροντα:

«Πέρασε μέσα στ' αρχοντικό μας να ζεσταθείς! Καλή μέρα και καλή χρονιά!»

Αυτός ο τσομπάνης ήτανε ο Γιάννης ο Μπαίκας, που τον λέγανε Γιάννη Βλογημένο, άνθρωπος αθώος σαν τα πρόβατα που βόσκαγε, αγράμματος ολότελα.

Μέσα στην καλύβα έφεγγε με λιγοστό φως ένα λυχνάρι. Ο Γιάννης, σαν είδε στο φως πως ο μουσαφίρης ήτανε γέροντας καλόγερος, πήρε το χέρι του και τ' ανασπάστηκε και το 'βαλε απάνω στο κεφάλι του. Ύστερα φώναξε τη γυναίκα του, ως είκοσι χρονών κοπελούδα, που κουνούσε το μωρό τους μέσα στην κούνια. Και κείνη πήγε ταπεινά και φίλησε το χέρι του γέροντα, κ' είπε:

«Κόπιασε παππού, να ξεκουραστείς».

Ο Άγιος Βασίλης στάθηκε στην πόρτα και βλόγησε το καλύβι κ' είπε:

«Βλογημένοι να 'σαστε, τέκνα μου, κι όλο το σπιτικό σας! Τα πρόβατά σας να πληθαίνουνε ως του Ιώβ μετά την πληγήν και ως του Αβραάμ και ως του Λάβαν! Η ειρήνη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας!»

Ο Γιάννης έβαλε ξύλα στο τζάκι και ξελόχισε η φωτιά.

..... Μονομιάς φεγγαβόλησε το καλύβι με μιαν αλλιώτικη λάμψη και φάνηκε σαν παλάτι.

..... Και τα ξύλα που καιγότανε στη φωτιά ευωδιάζανε σαν μοσκολίβανο και δεν τρίζανε όπως τρίζανε τα ξύλα της φωτιάς, παρά ψέλνανε σαν τους αγγέλους που 'ναι στον Παράδεισο.

Ο Γιάννης ήτανε καλός άνθρωπος, όπως τον έφτιαξε ο Θεός. Φτωχός ήτανε, είχε λιγοστά πρόβατα, μα πλούσια καρδιά. Ήτανε αυτός καλός, μα είχε και καλή γυναίκα. Γι' αυτό κι ο Άγιος Βασίλης κόνεψε στο καλύβι τους, ξημερώνοντας Πρωτοχρονιά παραμονή της χάρης τους, κ' έδωσε την ευλογία του.

Κείνη την νύχτα τον περιμένανε όλες οι πολιτείες και τα χωριά της οικουμένης, αρχόντοι, δεσποτάδες κ' επίσημοι άνθρωποι, πλην εκείνος δεν πήγε σε κανέναν τέτοιον άνθρωπο, παρά πήγε στο μαντρί του Γιάννη του Βλογημένου.

Σαν βολέψανε τα πρόβατα, μπήκε μέσα ο Γιάννης και λέγει στον γέροντα:

«Γέροντα, μεγάλη χαρά έχω απόψε που ήρθες, ν' ακούσουμε κ' εμείς κανένα γράμμα, γιατί δεν έχουμε εκκλησιά κοντά μας, 'μήτε καν ρημοκλήσι. Εγώ αγαπώ πολύ τα γράμματα της θρησκείας μας, κι ας μην τα καταλαβαίνω, γιατί είμαι ξύλο απελέκητο. ....

Ήτανε μεσάνυχτα. Ο αγέρας βογγούσε. Ο Άγιος Βασίλης σηκώθη-

κε απάνω και στάθηκε γυρισμένος κατά την ανατολή κ' έκανε τον σταυρό του τρεις φορές. «Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων!»

Ο Γιάννης πήγε και στάθηκε από πίσω του και σταύρωσε τα χέρια του. Η γυναίκα βύζαξε το μωρό και πήγε και κείνη και στάθηκε κοντά στον άντρα της.

Κι ο γέροντας είπε το «Θεός Κύριος» και τ' απολυτίκιο της Περιτομής «Μορφήν αναλλοιώτως ανθρωπίνην προσέλαβες», χωρίς να πει και το δικό του τ' απολυτίκιο. ...

Καθήσανε στο τραπέζι και φάγανε, ο Άγιος Βασίλειος ο Μέγας, ο Γιάννης ο Βλογημένος, η γυναίκα του κι ο μπαρμπα-Μάρκος ο βουβός, που τον είχε συμμαζέψει ο Γιάννης και τον βοηθούσε.

Και, σαν αποφάγανε, έφερε η γυναίκα την βασιλόπιττα και την έβαλε απάνω στο σοφρά. Κι ο Άγιος Βασίλης πήρε το μαχαίρι και σταύρωσε τη βασιλόπιττα κ' είπε:

«Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος!»

Κ' έκοψε το πρώτο το κομμάτι κ' είπε: «Του Χριστού», έκοψε το δεύτερο κ' είπε: «Της Παναγίας», κ' ύστερα έκοψε το τρίτο και δεν είπε «Του Αγίου Βασιλείου», αλλά είπε: «Του νοικοκύρη του Γιάννη του Βλογημένου!».

Πετάγεται ο Γιάννης και του λέγει:

«Γέροντα ξέχασες τον Άη-Βασίλη!»

Του λέγει ο Άγιος:

«Αλήθεια, τον ξέχασα!»

Κ' έκοψε ένα κομμάτι κ' είπε:

«Του δούλου του Θεού Βασιλείου!»

Ύστερα έκοψε πολλά κομμάτια, και σε κάθε ένα που έκοβε έλεγε: «της νοικοκυράς», «του μωρού», «του δούλου του Θεού Μάρκου του μογιλάου», «του σπιτιού», «των ζωντανών», «των φτωχών».

Λέγει πάλι ο Γιάννης στον Άγιο:

«Γέροντα γιατί δεν έκοψες για την αγιωσύνη σου;»

Του λέγει ο Άγιος:

«Έκοψα, ευλογημένε!»

Μα ο Γιάννης δεν κατάλαβε τίποτα, ο καλότυχος!

Έστρωσε η γυναίκα για να κοιμηθούνε. Σηκωθήκανε να κάνουνε την προσευχή τους. Ο Άγιος Βασίλης άνοιξε τις απαλάμες του κ' είπε τη δική του την ευχή, που τη λέγει ο παπάς στη Λειτουργία:

«Κύριος ο Θεός μου, οίδα ότι ουκ ειμί άξιος, ουδέ ικανός ίνα υπό την στέγην εισέλθης του οίκου της ψυχής μου...»

Σαν τελείωσε την ευχή κ' ετοιμαζόντανε να πλαγιάσουνε, του λέγει ο Γιάννης:

«Εσύ, γέροντα, που ξέρεις τα γράμματα, πες μας σε ποια παλάτια άραγες πήγε απόψε ο Άη-Βασίλης; Οι αρχόντοι κ' οι βασιλιάδες τι αμαρτίες μπορεί να 'χουνε; Εμείς οι φτωχοί είμαστε αμαρτωλοί και κακορρίζικοι, επειδής η φτώχεια μάς κάνει να κολαζόμαστε».

Ο Άγιος Βασίλης δάκρυσε. Σηκώθηκε πάλι απάνω, άπλωσε τις απαλάμες του και ξαναείπε την ευχή του αλλιώτικα:

«Κύριε ο Θεός μου, οίδας ότι ο δούλος σου Ιωάννης ο απλούς έστιν άξιος και ικανός ίνα υπό στην στέγην αυτού εισέλθης, ότι νήπιος υπάρχει, και των τοιούτων έστιν η βασιλεία των ουρανών...».

Και πάλι δεν κατάλαβε τίποτα ο Γιάννης ο καλότυχος, ο Γιάννης ο Βλογημένος.

Αποσπάσματα από το διήγημα «Το βλογημένο το μαντρί» του Φώτη Κόντογλου από το βιβλίο ΕΡΓΑ Α' «ΤΟ ΑΙΒΑΛΗ Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ»

Κοιτάζοντας μια φωτογραφία

Φωτ. Δημήτρα Κοκκαλιάρη

Ο ιερέας

Επί όνου καθήμενος... Μια εικόνα που πολλοί στις μέρες μας θα χαρακτήριζαν ως «γραφική», γιατί δεν συνάδει με τον ορισμό της νέας τάξης, που καθορίζει τις αξίες, τους στόχους, τον τρόπο του βίου, αληθιά και την εικόνα των «πολιτικών» και «πνευματικών» ταγών μας, καθώς και των μαζών που άκριτα τους ακολουθούν. Μια εικόνα κατάλληλη για το Μουσείο, εκεί όπου εμείς, οι Νεοέλληνες, συνηθίζουμε να κατακωνιάζουμε ό,τι μας προκαλεί αμηχανία και δεν ξέρουμε πώς να το διαχειριστούμε.

Κι όμως, για πολλούς, εκφράζει την «πραγματική» ζωή, αυτή που, ως ένα βαθμό, επιβιώνει ακόμα στις μικρές, ξεχασμένες κοινότητες της περιφέρειας, οι οποίες μέσα στα τόσα προβλήματα και τις επιθέσεις που δέχονται από όλα τα κέντρα αποφάσεων, αγωνίζονται, εν αγνοία τους, τις περισσότερες φορές, να κρατηθούν στη ζωή. Είναι η ύστατη αναφορά στη συλλογικότητα αυτών των μικρών, τοπικών κοινωνιών, που δεν μετέχουν σε κανένα επίπεδο συλλογικής οργάνωσης, δεν λαμβάνονται πουθενά υπόψιν, και μένει μόνο η Εκκλησία, η σύναξη των πιστών, που τελείται κάθε Κυριακή, σαν μια σύνδεση με τις ζωντανές κοινότητες του παρελθόντος, με την ιστορικότητα της Ελλάδας, με την εκκλησιαστική γλώσσα, τον εκκλησιαστικό τρόπο ζωής, εν τέλει με τον ελληνικό

τρόπο ζωής. Ακόμα και αν ο ιερέας δεν κατανοεί πάντα αυτά που αναγιγνώσκει, μεταλαμπαδεύει τη φιλόγα της ταυτότητάς μας, μας θυμίζει ποιοι είμαστε, ποιος ήταν ο πολιτισμός μας, ποια αρχοντιά διασώζαμε, ποια παιδεία σεβόμασταν, όταν «αγράμματοι» ξωμάχοι και «αναηφάβητες» αγρότισσες, προσκομίζαμε, τυλιγμένα στα έργα των χειρών μας, τα πρόσφορα, στολίζαμε την Αγία Τράπεζα, φιλοτεχνούσαμε την κανίστρα με τα «σπερνά», σέρναμε το χορό στον αυλόγυρο της Εκκλησίας, με τον παπά πρωτοχορευτή, στον κύκλιο της ενότητας και της «ασυνείδητης» συνείδησης της κληρονομιάς μας. Με τα προτερήματα και τα ελαττώματά μας... Και ύστερα ήρθαμε στο άστυ. Και όλα αυτά τα ξεχάσαμε ή μάλλον τα αφήσαμε να κοιμούνται σε μια γωνιά. Και τα βγάλαμε κάθε Πάσχα και Δεκαπενταύγουστο, όταν ερχόμασταν στο χωριό, για να γίνουμε για λίγο και πάλι «εμείς», να ζήσουμε την ταυτότητα που μάς πήραν ή που εκούσια καταθέσαμε, για να εξαγοράσουμε μια «καλύτερη» ζωή. Και τώρα πώς να αντέξουμε αυτή τη διηλεκσία της ζωής μας; Πού να κρύψουμε, Παππούλη, τα Άγια και τα Ιερά μας; Σε ποιο πεδίο να «ασκήσουμε» τη συλλογικότητά μας; Η ουσία της ψυχής μας πού θα απαγκιάσει; Γίναμε σαν τα πουλιά που έχασαν τις φωλιές τους... Η πορεία σου με το γαϊδουράκι μάς δείχνει το δρόμο που χάσαμε... Το σημαίνουν και το σημαίνόμενο.

Χ.Γ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ (Ανοικτή επιστολή)

Κύριε Πρόεδρε

Αφού διάβασα το Τεύχος 54 της εφημερίδας «Μακιστίας» θεώρησα ότι, ως Μακισταίος αλλά και ως αναγνώστης, έχω το δικαίωμα να ζητήσω όχι μόνο να πληροφορηθώ αλλά και επεξηγήσεις εκ μέρους της εφημερίδας, για αναφορές και υπονοούμενα εις βάρος μου, που δημοσιεύονται στο άρθρο της 1ης σελίδας που ολοκληρώνεται στην 5η σελίδα, αλλά και σε άλλα ανυπόγραφα εδάφια. Μπαίνω στον κόπο να ασχοληθώ με το θέμα, όχι γιατί εκτιμώ ή γιατί συμεριζομαι τις απόψεις του ανώνυμου αρθρογράφου (θα καταλάβετε στη συνέχεια γιατί;) αλλά γιατί κατά κάποια έννοια έχω ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης για τα όσα συμβαίνουν (θα εξηγήσω στη συνέχεια και για αυτό, γιατί;). Τηλεφώνησα λοιπόν στην αρχισυντάκτρια της εφημερίδας και τη ρώτησα να πληροφορηθώ ποιος υπογράφει το κείμενο γιατί έχω δικαίωμα να ξέρω ως αναγνώστης και ως θιγόμενος από τα γραφόμενα, παρόλο που την απάντηση τη γνώριζα εκ προοιμίου. Η απάντησή ήταν κάποια μισόλογα του τύπου «δεν ξέρω», «εμείς», «όλοι εμείς», «η συντακτική επιτροπή», «τι να σου πώ», «γιατί να σου πώ» και τα τοιαύτα. Θα μπορούσα να κάνω μια μόνο ερώτηση και να σταματήσω εκεί: «Ποιοι είσθε εσείς ή ποιοι νομίζετε ότι είσθε;» (απευθύνομαι πάντα στους συντάκτες του κειμένου, προς αποφυγή παρερμηνειών...). Δεν σας αφορά το περιεχόμενο της «συζήτησης» που επακολούθησε.

Μπαίνω τώρα στο κυρίως θέμα.

Τηλεφώνησα σε όλα τα άτομα που έχουν «θεσμικό ρόλο» (Η ύπαρξη των εισαγωγικών δεν είναι τυχαία...) και των οποίων γνωρίζω τα τηλέφωνα και αυτοί είναι: Εσείς κ. Πρόεδρε, ο Κ. Μπάμης, ο Κ. Λινός και ο Κ. Κοκαλιάρης (οι άλλοι ας με συγχωρέσουν, αλλά δεν γνώριζα τα τηλέφωνα τους). Πάω και παραπέρα. Πήρα προς μεγάλη μου έκπληξη την ίδια απάντηση από όλους: «Δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενο του κειμένου αλλά και ολόκληρης της εφημερίδας». Το γεγονός αυτό από μόνο του είναι σημαντικό, είναι όμως και μια είδηση, αλλά δεν μένω σ' αυτό. Άρα ποιος μένει η αρχισυντάκτρια, η Χριστίνα και ο Πέτρος. Επειδή θέλω να είμαι δίκαιος δηλώνω ότι δεν γνωρίζω αν υπάρχει εμπλοκή της Χριστίνας στην υπόθεση. Εσείς θα το ερευνήσετε. Ο Πέτρος δεν είχε ποτέ πρόβλημα μαζί μου ούτε και τώρα έχει. Πάντα ήταν φίλος μου και τώρα είναι και από ότι ξέρω είναι φίλος και του Δήμαρχου (δεν αναφέρω τυχαία το Δήμαρχο). Άρα και αυτός εξαιρείται. Από την άλλη μεριά είναι σε όλους γνωστό ότι ανυπόγραφα κείμενα που δημοσιεύονται στον τύπο πιστώνονται στον αρχισυντάκτη. Είναι γεγονός ότι οι έχοντες στα χέρια τους την εφημερίδα εκουσίως ή ακουσίως την έχουν μετατρέψει σε πολιτικό και αντιθεσμικό όργανο για δικούς τους προσωπικούς, πολιτικούς, ιδεολογικούς ή ιδεοληπτικούς λόγους. Και μέχρι εδώ πολύ καλά κάνουν. Δικό τους είναι το μαγαζί όποια πινακίδα θέλουν βάζουν.

Κύριε Πρόεδρε

Θέλω να πιστεύω ότι δεν είστε αφελής ούτε εσείς αλλά ούτε κανένα μέλος του Δ.Σ.

Θέλω όμως να σας πληροφορήσω ότι ούτε και εμείς είμαστε αφελείς, γιατί και μυαλό έχουμε και γράμματα γνωρίζουμε...

Εφόσον η εφημερίδα μας θέλει να έχει πολιτικό ρόλο, (παρόλο που δεν έχουμε αποφασίσει ποτέ για κάτι τέτοιο), θα πρέπει αυτοί που τη συντάσσουν να μάθουν, και αν δεν ξέρουν να ρωτήσουν, τους κανόνες του «γράφειν» αλλά και του «συγγράφειν».

Σχετικά με τα γραφόμενα στο ανυπόγραφο άρθρο, και σε άλλα σημεία της εφημερίδας, αφού σας πληροφορήσω ότι είναι αναληθή και συκοφαντικά, έχω να παραθέσω τα εξής (αν και είναι γνωστά):

(1) Η τοπική αυτοδιοίκηση στην οποία συμμετέχω αμισθί (το αναφέρω για να γνωρίσουν οι κακεντρεχείς) και αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και τιμή για αυτό, έκανε και κάνει ότι είναι ανθρωπίνως δυνατόν για να επουλώσει τις πληγές που άφησε πίσω

της η φωτιά. Σας πληροφορώ ότι δεν υπάρχει προηγούμενο όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρο τον πλανήτη όσον αφορά την αμεσότητα αλλά και το μέγεθος της βοήθειας και αυτό οφείλετε στις προσπάθειες αυτής της «κακής» τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο Δήμαρχος και εγώ τους οποίους η Μακιστία δεν παραλείπει ποτέ να λοιδορεί και να χλευάζει, εργαζόμαστε ακατάπαυστα σε ένα Δήμο καμένο, πονεμένο, ρηγμαμένο σε ένα Δήμο όπου η αξιωματική αντιπολίτευση υπονομεύει, σαμποτάρει και κάνει τα πάντα για το κακό του τόπου. Αντιπολίτευση την οποία εσείς υμνήτε... (η Μακιστία εννοώ...) Ότι αυτοί λένε το μεσημέρι του γράφετε το βράδυ... Δικαίωμα σας αλλά θα ήταν έντιμο ευθέως να δηλώσετε οπαδοί της Αντιπολίτευσης και όχι να εκτίθεστε έτσι. Σας γνωρίζω δε ότι οι δημότες και μόνο αυτοί αποφασίζουν ποιόν δήμαρχο θα έχουν... Εμείς μιλάμε με έργα και μόνο με αυτά... Κάποιοι με την υπονόμηση... και τις ύβρεις.

Γιατί μη μου πείτε κύριοι (αναφέρομαι στη συντακτική επιτροπή, αν υπάρχει) ότι οι επιστολές κάποιων πατριωτών που στο κάτω-κάτω την αλήθεια γράφουν (όλοι έτσι μου είπατε, αλλά δεν σας αρέσει ο τρόπος...) είναι ζημιόγones για το χωριό και δεν είναι ζημιόγones τα κείμενα της εφημερίδας που το μόνο που μπορούν να πετύχουν είναι η απομόνωση και η εγκατάλειψη του χωριού. (Ευτυχώς όλοι γνωρίζουν από πού εκπορεύονται καθώς και τα ταπεινά κίνητρα και μέχρι στιγμής τουλάχιστον δεν τα παίρνει κανείς στα σοβαρά...) Αν κάποιος θιγόνται μην κάνουνε ότι κάνουνε. Όμως να ρωτήσω και κάτι. Όλοι εμείς οι θιγόμενοι (Τοπική αυτοδιοίκηση, Όμιλος Βαρδινογιάννη, εγώ και δεν ξέρω ποιοι άλλοι...) έχουμε ελλειμματική υπόληψη και αξιοπρέπεια ενώ εσείς (οι συντάκτες των κειμένων) θίγεστε από τις απόψεις ενός πολίτη που έχει το θάρρος να λέει τα πράγματα με το όνομά τους; Ποιοι είσθε εσείς; Είστε κάποια ανώτερα όντα υπεράνω των πάντων, υπεράνω κριτικής; Ή θα πρέπει να πάρουμε παραδείγματα πατριωτισμού, αλληλεγγύης και αγάπης από κάποιους που δεν ενδιαφερόθηκαν ούτε για τους γονείς τους, αλλά θέλουν να σώσουν τους άλλους. Ας ασχοληθούν με τα του οίκου τους ως οφείλουν και μετά με τα δημόσια. Γιατί αυτά είναι τραγικά και φαιδρά.

Ο κόσμος καταλαβαίνει και θα κρίνει.

Συνεχίζω (αναφέρομαι στον αρθρογράφο και σε όποιον προσυπογράφει τα κείμενα, αν υπάρχει)

Οι διαχειριστές της εξουσίας λοιπόν με την «ιδιωτική αντίληψη του ζην και του πολιτεύεσθαι» (έτσι γράφει το κείμενο) της τοπικής αυτοδιοίκησης (έτσι λειτουργούν δημοκρατικά, κάνουν καλά τη δουλειά τους, γιαυτό και τους λατρεύει ο κόσμος και μην κουράζεστε να τους φωτίσετε... δεν θέλουν τα φώτα σας, έχουν δικό τους μυαλό. Μέχρι στιγμής ο κόσμος αυτούς επέλεξε να εμπιστευτεί και δικαιώνετε απόλυτα. Είναι αλήθεια ότι εσείς δεν έχετε κάποιο θεσμικό ρόλο και ευτυχώς, λέω εγώ. Σας προτρέπω όμως στις επόμενες εκλογές να παρουσιάσετε τις απόψεις σας και να διεκδικήσετε την ψήφο του λαού.

(2) Όσον αφορά τη σειρά με την οποία οι δωρητές κατασκευάζουν τα σπίτια έχω να σας πω το εξής (το γνωρίζετε αλλά είπαμε ας πούμε ότι δεν ξέρετε...)

Για να κατατεθεί ένας φάκελος στο ΤΑΠ για έκδοση αδειας πρέπει πρώτα απόλα να κατατεθούν τα συμβόλαια του σπιτιού. Έτσι προχώρησαν τα σπίτια των οποίων κατατέθηκαν αμέσως οι φάκελοι αυτοί. Σας θυμίζω ότι εγώ τότε παρότρυνα όλους τους πατριώτες, και τους παρακαλούσα μάλιστα για το δικό τους καλό φυσικά, να δεχτούν τη βοήθεια και να ετοιμάσουν όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Εσείς οι μεγάλοι πατέρες τους μήπως θυμάστε τι κάνατε; Θα σας θυμίσω εγώ. Τους παρακαλούσατε και τους αποπροσανατολίζατε λέγοντας τους ότι δεν πρέπει να δεχτούν τη βοήθεια του ιδιώτη, γιατί θα τους πάρει τα σπίτια, θα χαλάσει την αισθητική και η ρυμοτομία του χωριού, θα αλλάξει το όνομα του χωριού, θα φτιάξει πετρελαιοπηγές ο Όμιλος, έχει υποχρέωση το κράτος να τα φτιάξει, δεν θα τα φτιάξουν καλά, θα πέσουν και θα τους πλακώσουν... και τόσα άλλα. Ευτυχώς ελά-

χιστους μπορέστε και πήρατε στο λαιμό σας και λυπάμαι ειλικρινά για αυτούς. Αλήθεια θα τους ζητήσετε ποτέ συγνώμη; Σε αρκετά όμως σπίτια υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση στην τακτοποίηση των συμβολαίων για κατανοητούς ενδοοικογενειακούς λόγους... με συνέπεια να καθυστερήσουν οι διαδικασίες. Για του λόγου το αληθές προκαλώ τον όποιον αμφισβητήσει τα γραφόμενα μου να καταγγείλει τον οποιοδήποτε φορέα που υπαιτιότητά του καθυστέρησε το θέμα του. Το ξέρετε ότι υπάρχουν ακόμα πατριώτες μας που δεν έχουν καταθέσει τα συμβόλαια; Ποιος φταίει για αυτό, αυτοί που αμέσως κατέθεσαν, ο Δήμαρχος, εγώ, το ΤΑΠ, ο Όμιλος; Και επειδή κάποιος μπορεί να μην κατάλαβαν τη σειρά που ακολουθείτε είναι εκείνη που επιτρέπει η πραγματικότητα, δηλαδή η σειρά έκδοσης των αδειών. Υπάρχει άλλος τρόπος; Μπορούν να γίνουν σπίτια χωρίς συμβόλαια και άδειες;

Ευαισθησία υπάρχει και από τους δωρητές και από την τοπική αυτοδιοίκηση υπάρχει και άγχος αλλά υπάρχουν και νόμοι υπάρχουν και κανόνες τους οποίους κάποιος αγνοούν σκοπίμως φυσικά.

(3) Σε ότι με αφορά σας πληροφορώ ότι όχι μόνο έχω άριστες σχέσεις με τους πατριώτες του αλλά έχω και την αποδοχή και την εντολή όλων τους (77 στους 77 με ψήφισαν) να τους εκπροσωπώ και να τους νοιάζομαι και αυτοί και μόνο αυτοί θα με κρίνουν. Τέλος επειδή κάποιος βλέπουν εφιάλτες μέχρι που μου χρέωσαν και τον ασφένταμο (τους λυπάμαι πραγματικά...) σας πληροφορώ ότι καμία σχέση δεν έχω, (πως θα μπορούσα άλλωστε να έχω, από κει πάει για το σπίτι μου; ή είσθε από τη Παρία και δεν ξέρετε;) και επικαλούμαι τη μαρτυρία του Στάθη του Κοκαλιάρη και του Προέδρου (επαναλαμβάνω το πόσο τους λυπάμαι... λυπάμαι επίσης που δεν μπορώ να ανήκω στον ίδιο πολιτικό χώρο που ανήκουν, που ανήκουν άραγε; μήπως ξέρουν; και κατανοώ πλήρως την αντιπάθεια τους στο πρόσωπό μου αλλά τους υπενθυμίζω ότι όταν εγώ διάβαζα και εργαζόμουν 20 ώρες την ημέρα αυτοί πουλούσαν κομματικές φυλλάδες και μάζευαν τζιτζικία).

Σχετικά με την αναφορά σας στον αύμηστο Αντιδήμαρχο Αντώνη Κρέσπη μια λέξη έχω μόνο: Αιδώς...

Κύριε Πρόεδρε,

Σχετικά με τους Μπακακιτοπατέρες, σας παρακαλώ να παρέμβετε να μην μας σώσουν, γιατί δεν θέλουμε κανέναν να μας σώσει...

Μη μας αφαιρείτε όμως αυτό που δεν μπορείτε να μας δώσετε. Εμείς που επιλέξαμε να μείνουμε εδώ στην επαρχία το Δήμο Ζαχαρώς στο χωριό, δεν ξέραμε ότι έπρεπε να ρωτήσουμε, και να ρωτάμε για τα πάντα κάποιους... τι θα κάνουμε, πως θα το κάνουμε και τα τοιαύτα. Ούτε ότι θα μας βάζανε σε κηδεμονία και πολύ περισσότερα σε τιμωρία. Άλλωστε και άλλοι πατριώτες υπέστησαν τα πάνδεινα. Από το Σύλλογο; από πρόσωπα που λένε ότι είναι ο Σύλλογος; και από τα δύο;

Σας θυμίζω: (Το 2ο πρόσωπο που χρησιμοποιώ δεν απευθύνετε σε σας)

Δεν σας άρεσε ο αύμηστος πρόεδρος Γρηγόρης Δημόπουλος τον οποίο «δοξάσαμε» μετά θάνατον....

Δεν σας άρεσε ο παπας του χωριού και πατριώτης μας Γρηγόρης Πόθος (αυτός δεν πέθανε αλλά φροντίσατε να φύγει) (πάντα εσείς οι υπερπατριώτες Μακιστοπατέρες...)

Δεν σας άρεσε ο πρόεδρος Γιάννης Πόθος τον οποίο κατηγορήσατε και χλευάσατε γιατί δεν έκανε «λέει» κάποια ημερίδα (να μην επεκταθώ σε αυτό, γιατί ξέρω...). Αλήθεια τι κάνατε πάνω σε αυτό το θέμα; μετά αφού έφυγε ο «κακός» ο πρόεδρος.

Δεν σας άρεσε ο Φώτης ο Παυλόπουλος. Αλήθεια, μεγάλοι δημοκράτες τι τις κάνατε τις επιστολές του; Μου τις ταχυδρόμησε σήμερα και τις διάβασα προσεχτικά. Είναι απρεπή τα κείμενα που δημοσιεύονται; Απρεπέστερα από τα δικά σας; Θίγει εσάς γιαυτό; Θα κόστιζαν περισσότερο από ότι μπορεί να κοστίζουν τα δικά σας απερισκεπτα κείμενα; Ή μήπως νομίζετε ότι είσθε οι TIMES; Γράφει

Συνέχεια στη σελ. 9

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ

Συνέχεια στη σελ. 9

ψέματα; Δεν πέρασε στη συνέλευση ότι θα δημοσιεύονται όλες οι απόψεις; Ανεξαρτήτως περιεχομένου. Τότε όλοι δεν αποφασίσαμε ότι θα δημοσιεύονται όλες οι θέσεις; Τα πάντα; Τα ξεχάσατε αυτά; Δημοσιεύετε μόνο τα υμέτερα...;

Δεν σας αρέσει ο Δήμαρχος τον οποίο εξέλεξαν οι πολίτες του Δήμου με 53%. (Δεν μπορέσατε να τους πείσετε ότι κάνουν λάθος, παρόλη την ομολογουμένως φιλότιμη προσπάθειά σας...)

Δεν σας αρέσω εγώ παρόλο ότι επί 77 ψηφισάντων το συνδυασμό μας με ψήφισαν και 77 (Και εδώ δεν μπορέσατε να τους πείσετε ότι κάνουν λάθος, παρόλη που και στην περίπτωση αυτή προσπαθήσατε...Εγώ πάντως σας απονέμω τα εύσημα...)

Δεν σας αρέσει ο Όμιλος Βαρδινογιάννη (εδώ σας δείχνω την πλήρη μου κατανόηση γιατί πράγματι εσείς δεν τους χρειάζεστε, αφού δεν κήκε το σπίτι σας αλλά και με τη λογική του «να ψοφήσει η γίδα του γείτονα» μέσα είσαστε...γιατί να τους τα φτιάξουν...). Σας υπενθυμίζω ότι αναφέρομαι σε αυτούς που γνωρίζουν τι λέω... Θα τους βρείτε εσείς κύριε Πρόεδρε, είστε υποχρεωμένος άλλωστε να το κάνετε.

Αλήθεια γιατί τόσο δάκρυ από κάποιους τόσο για τους ανθρώπους όσο και για τα σπίτια; Αφήστε ρε παιδιά να κλάψουν πρώτα αυτοί που έχασαν...και λιποθυμάτε αργότερα...

Έρχομαι τώρα σε σας, δηλαδή στο Σύλλογο.

Θα είμαι σύντομος και σαφής.

Έχουμε ένα σύλλογο όπου στις προηγούμενες εκλογές ψήφισαν 50 και βρέθηκαν

90 ψηφοδέλτια (εσείς το είπατε, εγώ είχα φύγει...). Όλοι ήταν κατά κάποιων ατόμων αλλά περιέργως όλοι τα ψήφισαν...

Αντιλαμβάνεσθε ότι κάτι δεν πάει καλά εδώ. Έγινε λοιπόν από κάποιους η πρόταση να γίνουν ενστάσεις και να επαναληφθούν οι εκλογές, εγώ όμως επέμεινα να αναγνωρίσουμε το νέο Δ.Σ. και να το κρίνουμε από τα έργα του. Το έκανα γιατί πίστευα και πιστεύω ότι δεν θα ερχόταν κανένας και θα διαλυόταν ο Σύλλογος, και γιατί αρκετά μέλη του νέου Δ.Σ. τα εκτιμούσα και τα εκτιμώ. Το σημερινό Δ.Σ. λοιπόν έχει «θεσμικό» ρόλο ελέω ημών... των υπολοίπων. Συμβαίνει και κάτι άλλο ακόμα: Φαίνεται ότι εκείνη τη στιγμή είχα στο μυαλό μου κάποια εικόνα για το τι είναι Σύλλογος. Τώρα όμως αρχίσαμε λοιπόν να απολαμβάνουμε τους καρπούς των επιλογών μας. Τώρα προσπαθώ να καταλάβω τι είναι ο Σύλλογος; Αναρωτιέμαι... Είστε εσείς; Όλοι; Όλοι του Δ.Σ.; Οι συντάκτες της Μακιστίας; Η συντακτική επιτροπή; Όλοι στην Αθήνα; Είμαστε εμείς; Είναι οι υβριστές; οι υβριζόμενοι; οι καθοδηγητές; οι καθοδηγούμενοι; Επίσης προσπαθώ να καταλάβω τι χρειάζεται ένας τέτοιος Σύλλογος;

Έχω μια τελευταία αλλά πολύ σοβαρή ερώτηση:

Κάτω από αυτές τις συνθήκες ποιους Μακιστائούς εκπροσωπεί ο Σύλλογος;

Έχει το δικαίωμα να ονομάζεται σύλλογος Μακιστائών; Με προγραφές αποκλεισμούς και αφορεσμούς; Μπορεί ένα όργανο με αυτές τις ιδιότητες να αυτοαποκαλείται Σύλλογος Μακιστائών; Εμείς είμαστε λιγότερο Μακισταίοι ή δεν είμαστε καθόλου; Περιμένω τον ορισμό του Μακισταίου από την εφημερίδα.

Τελειώνοντας Κύριε Πρόεδρε,

Θέλω να δηλώσω ότι αν δεν καταδικάσετε εγγράφως στο επόμενο φύλλο τα γραφόμενα του ανώνυμου συντάκτη σχετικά με το άτομό μου, την Τοπική αυτοδιοίκηση και το Δωρητή, δεν επιθυμώ στο εξής να είμαι μέλος αυτού του Συλλόγου.

Δεν επιτρέπω δε σε κανένα να αναφερθεί στο άτομο μου, ούτε στην οικογένειά μου, ούτε στα περιουσιακά μου στοιχεία, επιφυλασσόμενος κάθε δικαιώματός μου.

Θέλω να δηλώσω, επίσης, ότι εμείς οι υπόλοιποι πολίτες δεν έχουμε εφημερίδα, αλλά έχουμε και φωνή και δύναμη και δεν θα επιτρέψουμε σε κάποιους των οποίων τα κίνητρα δεν μπορώ να εντοπίσω να απομονώσουν το χωριό και να το διαλύσουν.

Τέλος κάποιος πρέπει να καταλάβουν ότι Δεν μπορεί κανείς να καπηλεύεται το όνομα και την ιστορία του χωριού, και δηλώνει υπερπατριώτης.

Κύριε πρόεδρε

Σας παρακαλώ να κοινοποιήσετε την επιστολή μου στο Δ.Σ. του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ και στην ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΑΚΙΣΤΙΑΣ.

Θέλω να πιστεύω ότι τόσο εσείς προσωπικά όσο και το Δ.Σ. θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Περιμένοντας τη θέση του Δ.Σ. για το θέμα σας χαιρετώ

Με εκτίμηση
Λάκης Λαμπρόπουλος

ΥΓ. Θα δημοσιεύσετε την επιστολή μου ή θα την κόψετε ως απρεπή; Περιμένω...

Σ.Σ. Η εφημερίδα μετέφερε πιστά, χωρίς καμία απολύτως παρέμβαση την επιστολή του συμπατριώτη μας.

Απάντηση στην επιστολή του συμπατριώτη, Λάκη Λαμπρόπουλου

Αγαπητέ Λάκη,

Αν και νομίζουμε ότι η μεταξύ μας αντιπαράθεση που πιστεύεις πως υπάρχει και αυτή η πικρία που εκφράζεις στην επιστολή σου δεν δικαιολογούνται και πως οι απαντήσεις σε όσα ερωτήματα θέτεις βρίσκονται μέσα σου, εντούτοις εμείς, ως Δ.Σ του Συλλόγου, θα θέλαμε να σου πούμε απλά και φιλικά τα παρακάτω:

Ποτέ δεν δείξαμε να αμφιβάλουμε για τα ειλικρινή σου αισθήματα και τις αγαθές σου προθέσεις για το χωριό μας και ουδέποτε σε κατηγορήσαμε για κάτι. Πιστεύουμε ότι από όλα όσα δημοσιεύθηκαν στο προηγούμενο τεύχος της Μακιστίας δεν υπάρχει τίποτα που θα έπρεπε να σε ενοχλήσει και να σε προσβάλει, γιατί πουθενά δεν αναφέρθηκε το όνομά σου και κυρίως, πουθενά δεν γράφτηκε κάτι ψευδές. Αν, ίσως, ενοχλήθηκες από την φωτογραφία που δημοσιεύθηκε και που απεικόνιζε το σπίτι σου, νομίζουμε ότι δεν έχεις δίκιο. Η επιλογή ήταν τυχαία και δεν παρουσίαζε κάτι μη αληθινό. Φωτογραφήσαμε απλά τις εργασίες που γίνονταν σε κάποιο σπίτι της Μακιστού.

Το κείμενο της εφημερίδας έκανε λόγο για τις ευθύνες που έχει η τοπική αυτοδιοίκηση, στο σύνολό της, στο χειρισμό της καταστροφής που αντιμετωπίζουμε.

Την κριτική αυτή, κάθε πολιτικός άνδρας που ζητά και κερδίζει την ψήφο των συμπολιτών του, θα πρέπει να είναι έτοιμος να την δεχθεί αγόγγυστα και μάλιστα να την χρησιμοποιήσει δημιουργικά για να ωφελήσει τον ίδιο και τον τόπο του. Κανείς δεν μπορεί να είναι στο απυρόβλητο, ειδικά κάποιος που έχει την τιμή να συγκεντρώσει την καθολική αποδοχή των συμπατριωτών του και να εκλεγεί αντιπρόσωπός τους στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αν, επομένως, είναι κανείς τόσο εύθικτος σε θέματα κριτικής, καλό είναι να μην εμπλέκεται με τα κοινά, γιατί κυρίαρχο στοιχείο της πολιτικής δράσης και άμεση συνέπειά της είναι η κριτική. Και αλίμονο αν δεν υπήρχε! Με την ευκαιρία αυτή ξαναδιατυπώνουμε ευθαρσώς το ερώτημα για το ρόλο και τους χειρισμούς της τοπικής αυτοδιοίκησης τόσο στο ζήτημα της διαχείρισης των διαδικασιών ανασυγκρότησης των οικισμών, όσο και στον τομέα ανάκαμψης του περιβάλλοντος και των καλλιεργειών.

Όσο για τις απορίες που εκφράσαμε σε σχέση με τη σειρά που ακολουθήθηκε στην κατασκευή των σπιτιών και οι οποίες από ό,τι φάνηκε σε ενόχλησαν, νομίζουμε ότι ήταν καθολικές απορίες των περισσότερων πατριωτών και για αυτό το λόγο τις διατυπώσαμε. Εξακολουθούμε να τις έχουμε και δεν μας καλύπτει το επιχείρημα πως η σειρά αυτή επιβλήθηκε από το γεγονός πως πολλοί άλλοι ιδιοκτήτες, από τους μόνιμους κατοίκους της Μακιστού, δεν είχαν έτοιμα συμβόλαια για να προχωρήσουν. Ίσα, ίσα, αν πράγματι δεν είχαν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ήταν χρέος της τοπικής αυτοδιοίκησης, που τόσο νοιάζεται για τους πολίτες της και μάλιστα για τους μόνιμους κατοίκους, τους οποίους φανατικά υπερασπιζόταν σε άλλες στιγμές και στους οποίους έδινε κυρίως το δικαίωμα να αποφασίζουν για τον τόπο, σε αντιδιαστολή με τους «άλλους», τους Αθηναίους, να φροντίσει ώστε να ξεπεράσουν εγκαίρως και ανώδυνα όλα τα γραφειοκρατικά εμπόδια, προκειμένου να

ξεκινήσει η διαδικασία αποκατάστασης των οικιών τους.

Οι αιχμές σου προς το Δ.Σ, για τη στάση του απέναντι σε ανθρώπους που υπηρέτησαν κατά το παρελθόν το χωριό και το Σύλλογό μας είναι άστοχες, γιατί, προφανώς, δεν είναι δυνατόν να μιλάς για πρόσωπα και πράγματα που συνέβησαν σε μια εποχή κατά την οποία εσύ απείχεσαι σχεδόν ολοκληρωτικά από τα δρώμενα του Συλλόγου και επομένως δεν γνωρίζεις. Κανείς ποτέ δεν έδωσε και δεν υπονόμισε κανέναν πατριώτη. **«Μπαρακίτοπατέρες» δεν υπήρξαν και δεν υπάρχουν στο Σύλλογο,** γιατί απλούστατα οι εκπρόσωποι του Συλλόγου δεν προσβλέπουν σε καμία προσωπική ωφέλεια από την ενασχόλησή τους με τα κοινά, αφού δεν έχουν κανένα θεσμικό ρόλο. Μονάχα προσφέρουν από το υστέρημα του χρόνου τους και καταθέτουν την εθελοντική τους εργασία.

Αναφορικά με τα κενά που υπάρχουν στο καταστατικό, έχουμε σκοπό να θέσουμε το θέμα στην επόμενη Γενική Συνέλευση, που θα γίνει το Μάρτη, και εκεί θα παρθούν αποφάσεις και θα γίνουν οι αλλαγές που είναι αναγκαίες. Εκεί σε περιμένουμε για να διατυπώσεις τις απόψεις και τις αντιρρήσεις σου και να κάνεις τις προτάσεις σου.

Όσο για τα άρθρα της εφημερίδας, όταν δεν είναι υπογεγραμμένα, εκφράζουν την συντακτική ομάδα και επομένως θα ήταν άσκοπο να δημοσιεύσουμε το όνομα του συντάκτη, γιατί δεν έχει σημασία. Όχι γιατί δεν τολμά να υπογράψει το κείμενο που έγραψε, αλλά γιατί το κείμενο αυτό αποτελεί συλλογική φωνή.

Τελειώνοντας πρέπει να πούμε πως είναι κρίμα σε τέτοιες στιγμές, που διακυβεύεται η επιβίωση και το μέλλον της κοινότητάς μας, να γινόμαστε με τα λόγια και τις πράξεις μας, εμείς οι ίδιοι, οι εκτελεστές, που δίνουμε τη χαρακτηριστική βολή σε ό,τι όλοι μας αγαπάμε και θέλουμε να το βλέπουμε ζωντανό. Αν πράγματι επιθυμούμε να έχουμε έναν θετικό και εποικοδομητικό ρόλο στο μέλλον της κοινότητάς μας, νομίζουμε πως θα βοηθούσε περισσότερο, αν έκαστος εξ ημών ζητούσε συγγνώμη από τους συμπολίτες του για ό,τι από την συμπεριφορά και τα λεγόμενά του μπορεί να έγινε αιτία να πληγωθούν, δικαίως ή αδικώς και να κοιτάξουμε να προσφέρουμε ό,τι μπορούμε. Ας σταματήσει επιτέλους αυτή η ανούσια ανταλλαγή επιστολών, οι οποίες δεν έχουν σε τίποτα να συμβάλουν στην επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Αυτό το λέμε όχι μόνο για σένα, αλλά πρωτίστως για μας, που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή στη δυσχερή θέση να πρέπει να αρθρώσουμε λόγο και να ενεργήσουμε σε ένα περιβάλλον εχθρικό και αποθαρρυντικό. Διαφορετικά κινδυνεύουμε, ο Σύλλογος να καταλήξει σύντομα μια πικρή ανάμνηση, όπως και εκείνα που χάσαμε από τη φωτιά. Αξίζει να συνηγορήσουμε σε αυτή την καταστροφή; Δεν έχουμε τίποτα να μοιράσουμε και τελικά ο Σύλλογος, όπως κι εσύ σωστά λες, δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Οι θέσεις στο Δ.Σ. δεν είναι ισόβιες. Κάθε διετία αλλάζουν. Ο καθένας κρίνεται από τις πράξεις του.

Με εκτίμηση
Το Δ.Σ του Συλλόγου

Συνέχεια από την σελ 3

ΑΝΔΡΕΟΥ

ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΝΕΡΟΥ Ν° 011208/08

σελίδα 1 από 3

Εντολή :	κ. Θεόδωρου Αδαμόπουλου
Ημερομηνία παραλαβής δείγματος :	01/12/08
Είδος δείγματος :	Νερό
Στοιχεία δείγματος (βάσει δήλωσης πελάτη) :	«ΝΕΡΟ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΜΑΚΙΣΤΟΣ»
Συσκευασία δείγματος :	Πλαστικές φιάλες
Κατάσταση δείγματος κατά την παραλαβή :	Κανονική
Ημερομηνία δειγματοληψίας :	-
Δειγματοληψία από :	Πελάτη
Ημερομηνίες διεξαγωγής αναλύσεων :	01/12/08 - 03/12/08
Ημερομηνία έκδοσης πιστοποιητικού :	03/12/08

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Χημικές Παράμετροι <i>Chemical parameters</i>	Μέθοδος Ανάλυσης <i>Method</i>	Μονάδες Μέτρησης <i>Units</i>	Αποτελέσματα <i>Results</i>	Όρια Ποσίου Νερού
pH	4500-H ⁺ B		7,8	6,5-9,5
Αγωγιμότητα <i>Conductivity</i>	2510 B	μS/cm	505	< 2.500
Ολική σκληρότητα <i>Total hardness</i>	2340 C	Γερμ.βαθμοί German degr.	12,8	(-)
		mgCaCO ₃ /L	228	(-)
		Γαλλ.βαθμοί French degr.	22,8	(-)
Παροδική σκληρότητα <i>Carbonate hardness</i>	2320 B	Γερμ.βαθμοί German degr.	11,7	(-)
		mgCaCO ₃ /L	208	(-)
		Γαλλ.βαθμοί French degr.	20,8	(-)
Μόνιμη σκληρότητα <i>Noncarbonate hardness</i>	2340 C - 2320 B	Γερμ.βαθμοί German degr.	1,1	(-)
		mgCaCO ₃ /L	20	(-)
		Γαλλ.βαθμοί French degr.	2,0	(-)
Αλκαλικότητα σε ηλιανθίνη <i>Total alkalinity</i>	2320 B	mgCaCO ₃ /L	208	(-)
Αλκαλικότητα σε φαινοolphθαλείνη <i>Phenolphthalein alkalinity</i>	2320 B	mgCaCO ₃ /L	0	(-)
Ολικά διαλυμένα στερεά 180°C <i>Total dissolved solids at 180°C</i>	2540 C	mg/L	272	< 1.500
Όξινα ανθρακικά <i>Bicarbonate</i>	2320 B	mgHCO ₃ /L	254	(-)

ΑΝΔΡΕΟΥ

ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΝΕΡΟΥ Ν° 011208/08

σελίδα 2 από 3

Χημικές Παράμετροι <i>Chemical parameters</i>	Μέθοδος Ανάλυσης <i>Method</i>	Μονάδες Μέτρησης <i>Units</i>	Αποτελέσματα <i>Results</i>	Όρια Ποσίου Νερού
Ανθρακικά <i>Carbonate</i>	2320 B	mgCO ₃ /L	0	(-)
Χλωριούχα <i>Chloride</i>	4500-Cl ⁻ B	mgCl/L	22	< 250
Θειικά <i>Sulfate</i>	4500-SO ₄ E	mgSO ₄ /L	12	< 250
Αμμωνία <i>Ammonia</i>	4500-NH ₃ D	mgNH ₄ /L	0	< 0,50
Νιτρώδη <i>Nitrite</i>	4500-NO ₂ B	mgNO ₂ /L	0	< 0,50
Νιτρικά <i>Nitrate</i>	4500-NO ₃ D	mgNO ₃ /L	6,7	< 50
Κάλιο <i>Potassium</i>	3111 B	mgK/L	0,6	< 12
Νάτριο <i>Sodium</i>	3111 B	mgNa/L	9,8	< 200
Σίδηρος <i>Iron</i>	3111 B	μgFe/L	< 10	< 200
Μαγγάνιο <i>Manganese</i>	3111 B	μgMn/L	< 5,0	< 50
Ασβέστιο <i>Calcium</i>	3500-Ca B	mgCa/L	86	(-)
Μαγνήσιο <i>Magnesium</i>	3500-Mg B	mgMg/L	3,6	(-)
Ελεύθερο χλώριο <i>Free Chlorine</i>	4500-Cl ₂ G	mgCl ₂ /L	0	(-)
Δεσμευμένο χλώριο <i>Combined chlorine</i>	4500-Cl ₂ G	mgCl ₂ /L	0	(-)
Θολερότητα <i>Turbidity</i>	2130 B	N.T.U.	0,9	< 1,0
Μικροβιολογικές Παράμετροι <i>Microbiological Parameters</i>	Μέθοδος Ανάλυσης <i>Method</i>	Αριθμός Αποικιών Ανά C.F.U. per	Αποτελέσματα <i>Results</i>	Όρια Ποσίου Νερού
Κολοβακτηριοειδή κοπράνων <i>Escherichia Coli</i>	9222 D	100 ml	5	0
Ολικά κολοβακτηριοειδή <i>Coliform Bacteria</i>	9222 B	100 ml	630	0
Αριθμός αποικιών στους 37°C <i>Colony Count at 37°C</i>	9215 D	1 ml	1.100	< 20'
Εντερόκοκκοι <i>Enterococci</i>	9230 C	100 ml	210	0

(*) Δεν αναφέρεται όριο στο ΦΕΚ 630/τ.β./26-04-2007.

(!) Το όριο αυτό ισχύει για το εμφιαλωμένο νερό.

Οι αναλύσεις εκτελούνται σύμφωνα με τις ανωτέρω αναφερόμενες μεθόδους του «Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater» 20th Edition by APHA-AWWA-WEF.

Τα αποτελέσματα των ανωτέρω αναλύσεων αφορούν το συγκεκριμένο δείγμα και τις παραμέτρους που αναλύθηκαν και όχι τη συνολική ποιότητα του νερού, οι παράμετροι του οποίου πρέπει να είναι σύμφωνες με όλες όσες προβλέπονται στην Κ.Υ.Α. Υ2/2600/2001.

Δεν επιτρέπεται η αναπαραγωγή του πιστοποιητικού χωρίς την γραπτή έγκριση των εργαστηρίων παρά μόνο σε πλήρη μορφή

Ο κ. Θεόδωρος Αδαμόπουλος συμμετείχε στη δένδροφύτευση και προσφέρθηκε ευγενικά να πάρει δείγμα νερού προκειμένου να αναλυθεί στο Χημικό Εργαστήριο που εργάζεται.

Ευχαριστούμε θερμά το Χημικό Εργαστήριο ΑΝΔΡΕΟΥ για την εμπειριστατωμένη ανάλυσή του και ελπίζουμε να γίνει αφορμή ώστε οι αρμόδιοι να φροντίσουν για την αντιμετώπιση του προβλήματος

Παραδόθηκαν τα πρώτα σπίτια

Συνέχεια από την 1η σελ.

σθησία της σε πολλά κοινωνικά προβλήματα και το απέδειξε για μια ακόμα φορά και στο χωριό μας, αναλαμβάνοντας την βαρύτατη υποχρέωση της υιοθεσίας του, μετά την καταστροφή.

Εμείς όλοι δεν μπορούμε παρά να την ευχαριστήσουμε για μια ακόμη φορά, γιατί χάρις σ' αυτήν το χωριό μας αρχίζει και πάλι να βλέπει το μέλλον λίγο πιο αισιόδοξα. Όσο κι αν οι άλλες σημαντικές πτυχές της ανασυγκρότησης του τόπου μας, δηλαδή, το περιβάλλον και οι καλλιέργειες δεν φαίνεται ακόμα να ανακάμπτουν, δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε τη σπουδαιότητα της οικιστικής ανασυγκρότησης του χωριού μας, που έχει ξεκινήσει και προχωρά με σταθερά βήματα. Ελπίζουμε το συντομότερο δυνατόν να αποκατασταθούν και οι άλλες κατοικίες και του χρόνου, παραμονές Χριστουγέννων, να είναι όλα τα σπίτια του χωριού μας ανοιχτά για τις χρονιάρες μέρες.

Υπάρχει ωστόσο και μια πτυχή στην υπόθεση της ανασυγκρότησης του οικισμού που δεν είναι τόσο ευχάριστη, που προκαλεί, τουλάχιστον αμηχανία, πικρία, ακόμα και ενόχληση σε πολλούς κατοίκους του χωριού μας. Το θέμα αυτό το είχαμε θίξει και στο προηγούμενο τεύχος της Μακιστίας και προκάλεσε ορισμένες, ευτυχώς ελάχιστες, αρνητικές αντιδράσεις. Δεν είναι άλλο από τη σειρά η οποία ακολουθείται στην κατασκευή των σπιτιών και η οποία

δεν θα έπρεπε να παρεκκλίνει από τα κριτήρια του ορθού λόγου και της ηθικής τάξης. Κοντολογίς, **αντί να προηγηθούν οι οικίες των μόνιμων κατοίκων, οι οποίοι τις είχαν άμεση ανάγκη, προηγούνται, ως εκ θαύματος, οι οικίες ανθρώπων που έχουν και δεύτερη επιλογή κατοικίας ή που ακόμα χειρότερα, δεν διαμένουν μόνιμα στη Μάκιστο.** Όσο κι αν προσπαθήσει κάποιος να δικαιολογήσει το παραπάνω γεγονός, δεν θα μπο-

ρέσει να βρει τα απαραίτητα επιχειρήματα που χρειάζονται για να αποδείξει την αναγκαιότητα αυτής της παρατυπίας και απρέπειας που διαδραματίζεται στον τόπο μας. Οι έχοντες την ευθύνη να κατευθύνουν τους αγαπητούς και φιλάνθρωπους δωρητές στο σωστό δρόμο, δηλαδή, οι τοπικοί άρχοντες, όπως έχουμε ξαναπεί, δεν έπραξαν το χρέος τους και προς Θεού, ας μην κάνουν τώρα τους ... πειραγμένους από τα γραφόμενά μας. Έπρεπε να νοιαστούν από πριν για το

κόστος των αποφάσεών τους στον τομέα της κοινωνικής συνοχής και ενότητας. Και όταν, βεβαίως, αναφερόμαστε στους τοπικούς άρχοντες εννοούμε, ασφαλώς, το σύνολο της τοπικής αυτοδιοίκησης, από την κεφαλή, τα στελέχη, την αντιπολίτευση και όλους όσους εμπλέκονται στη ευαίσθητη διαδικασία της ανασυγκρότησης και συνεπώς έχουν την υποχρέωση να κινούνται με σοφία και δικαιοσύνη. Έτσι που να μην δημιουργούνται πικρίες, διχόνοιες, σχόλια και «παρατράγουδα» από τις επιλογές και τις ενέργειές τους.

Θα μπορούσε κανείς να εκφράσει την απορία, γιατί τα αναφέρουμε όλα αυτά, κι αν αυτή τη στιγμή έχουν κάποια ιδιαίτερη σημασία. Θα λέγαμε, λοιπόν, πως ιδιαίτερη σημασία σε ό,τι αφορά την πρακτική πλευρά του θέματος, ίσως να μην έχουν, γιατί τώρα πια όλα έχουν πάρει το δρόμο τους και δεν γυρίζουν πίσω, ωστόσο, ίσως, να έχουν μεγάλη σημασία για την ιστορία και για το κοινό αίσθημα περί δικαίου, το οποίο θα πρέπει να ικανοποιείται και να εκφράζεται, έστω κι αν δεν μπορεί να υπερισχύσει.

Καλά Χριστούγεννα, λοιπόν, σε όλους!

Και σε όσους θα τα ζήσουν στη ζεστασιά του σπιτιού τους και στους άλλους, στους γέροντες και στις γερνόντισσες των ογδόντα και ενενήντα χρόνων, στις οικογένειες με τα μικρά παιδιά, που θα περάσουν για δεύτερη φορά τις Άγιες Μέρες στο κοντέινερ. Ας είναι, τουλάχιστον, η τελευταία. Καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα! ... Και επί γης ειρήνη...!

Θεσμικό Μέτωπο

Ελλιπές χαρακτηρίζει ο νομάρχης Ηλείας **Χαράλαμπος Καφύρας** το Ειδικό Πλαίσιο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης των πληγεισών περιοχών από πυρκαγιές, που δόθηκε πρόσφατα στη δημοσιότητα και ζητεί κοινή συνάντηση στις 12 Δεκεμβρίου με τους υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών Γιώργο Αλογοσκούφη και Εσωτερικών Προκόπη Παυλόπουλο, προκειμένου να παρουσιαστούν οι θέσεις και οι προτάσεις της Ηλείας για την ανασυγκρότηση και αναγέννηση του νομού.

Το Θεσμικό Μέτωπο του Νομού Ηλείας, στο οποίο συμμετέχουν εκτός από τη Ν.Α. Ηλείας, η ΤΕΔΚ, οι δήμοι, βουλευτές και εκπρόσωποι φορέων του νομού, διεκδικεί τη σύνταξη στρατηγικού επιχειρησιακού σχεδίου για την ανασυγκρότηση και ανάπτυξη της Ηλείας και όχι μόνο για την αποκατάσταση των ζημιών, ζητώντας παράλληλα να κατευθυνθεί στην Ηλεία πάνω από το 50% όλων των χρηματοδοτήσεων. Επίσης ζητεί τη σύσταση ειδικού Φορέα Διαχείρισης του Πλαισίου Ανασυγκρότησης, στον οποίο θα συμμετέχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς επίσης και την άμεση εξαγγελία μεγάλων έργων υποδομής, πέραν αυτών που προβλέπονται στο ΕΣΠΑ, ειδικό πρόγραμμα για την ανεργία, την οικονομική αποζημίωση και άμεση πληρωμή της απώλειας εισοδήματος σε τιμές ικανοποιητικές για τα επόμενα χρόνια, καθώς και τη συνέχιση χορήγησης ζωοτροφών.

Η πρόταση της Ν.Α. Ηλείας για την αναγέννηση του νομού, η οποία εκπονείται σε συνεργασία με το Πάντειο Πανεπιστήμιο, θα τεθεί τις επόμενες ημέρες σε δημόσια διαβούλευση με τους φορείς και την Τ.Α. του νομού, ώστε έως τις 10 Δεκεμβρίου να υπάρχει πλήρης και ενωτική πρόταση της Ηλείας, η οποία θα κατατεθεί στους αρμόδιους υπουργούς.

Προσωπογραφίες Δήμητρα Λαμπροπούλου - Δημοπούλου

Η κα Δήμητρα, γνωστή στους Μακισταίους ως Δημήτρω, είναι ένα από τα κορίτσια της Μακίστου που έφυγαν μακριά. Ξενιτεύτηκε στον Καναδά με την οικογένειά της. Εκεί εργάστηκε, εκεί μεγάλωσε τα παιδιά της, αλλά ποτέ δεν ξέχασε την πατρίδα της. Έμεινε πιστή στην Ελληνική παράδοση, επισκέπτεται την Ελλάδα σχεδόν κάθε χρόνο, μαζί με τον σύζυγό της **Ανδρέα Δημόπουλο** και μάλιστα τα τελευταία χρόνια, σαν συνταξιούχοι που είναι, μπορούν και μένουν αρκετό καιρό. Τους συναντήσαμε στο σπίτι τους, στην Αθήνα, όπου απολαύσαμε τη συντροφιά και υπέροχα παραδοσιακά γλυκά, φτιαγμένα από τα χέρια της κυρίας Δήμητρας. Παρούσα ήταν και η μικρή εγγονή τους **Δήμητρα-Βισαρία**, η οποία μόλις που αρχίζει τα πρώτα της λογάκια και στις δύο γλώσσες, την Ελληνική και την Αγγλική.

-Είναι η μικρότερη από τα εγγονάκια, η μικρή Δήμητρα;

-Είναι η μικρότερη και την έχουμε τώρα εδώ, μαζί μας όλη την ημέρα. Μόνο το βράδυ πάει στους γονείς της, για ύπνο.

- Δείχνει ότι έχει δεθεί πολύ μαζί σας.

-Θα φύγουμε όμως σε λίγες μέρες και θα μας λείψει. Θα της λείψουμε και εμείς, αλλά δεν γίνεται αλλιώς...

- Σας περιμένουν όμως τα άλλα εγγόνια σας, εκεί στον Καναδά.

-Ναι βέβαια έτσι είναι.

-Να πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή;

-Εγώ γεννήθηκα στη Μάκιστο, το 1939. Ο πατέρας μου ήταν ο Αριστομένης Λαμπρόπουλος και μητέρα μου η Ελένη.

-Η μητέρα σου ήταν κι αυτή από τη Μάκιστο;

-Ήταν από την οικογένεια του Γιώργου Πόθο (Ποθογιώρη), αδερφή του Σωτήρη που είχανε το καφενείο, της Νίκης (Κατσάμουλα), του Παναγιωτάκη...

Εμείς γεννηθήκαμε εκεί, στο παλιό πατρικό.

-Ποιο εννοείς πατρικό;

-Το παλιό Λαμπρέικο σπίτι, κοντά στο λιτρουβιό.

-Εμείς την οικογένειά σου την έχουμε συνδέσει με το Αρκούδι. Σαν να υπήρχατε εκεί, από πάντα.

-Όχι, εκεί γεννηθήκαμε, στο Λαμπρέικο. Ο παππούς μου ήταν ο Λαμπρογιώργης (Λαμπρόπουλος Γιώργης) και η γιαγιά μου η Θοδώρα, που κάνανε δεκαέξι παιδιά, αλλά τους έζησαν τα οκτώ. Το σπίτι το είχανε μοιράσει. Η γιαγιά είχε κρατήσει ένα δωμάτιο και έδωσε ένα δωμάτιο του μπάρμπα Γιάννη και ένα του πατέρα μου, που ήταν χωρισμένο στη μέση με το μπάρμπα Τάση. Αργότερα ο πατέρας μου αγόρασε το μερίδιο του

μπάρμπα Τάση. Σ' αυτό το δωμάτιο γεννήθηκαν ο Γιώργος και η Θοδώρα. Δεν είχε κουζίνα και ο πατέρας μου είχε φτιάξει, από κάτω στον κήπο, ένα μικρό καλυβάκι που το είχανε σαν κουζινάτο και εκεί ανάβανε τη φωτιά. Εκεί γεννήθηκα εγώ και ο Στέργιος. Και μάλιστα ήτανε χωρισμένο με καλάμι και στο ένα μέρος είχανε το βαρέλι με το κρασί.

Και μάλιστα θυμάμαι, σε αυτό το βαρέλι ερχόσαντε και πιάνανε κρασί οι Γερμανοί που είχανε στρατοπεδεύσει από πάνω στο λιτρουβιό. Πρέπει να ήταν το '41. Ήμουνα πολύ μικρή. Και δίνανε στη μάνα μου κάτι άσπρες καραμέλες και τις έλεγαν «πίκολο-πίκολο», δηλαδή για εμάς τα παιδιά.

-Οι Ιταλοί πρέπει να ήταν.

-Πιθανόν. Κοιμόσαντε στο λιτρουβιό και εκεί έξω, στην αυλή του σπιτιού μας, είχανε τα καζάνια που μαγειρεύανε. Φέρνανε αρνιά, κατσίκια, κότες, τα κοφοκεφαλίζανε, αμάδητα λέγανε-εγώ δεν το θυμάμαι- και τα ρίχνανε στο καζάνι.

-Πόσα αδέρφια είσαστε;

-Είμαστε πέντε. Ο Γιώργος είναι ο μεγαλύτερος, η Θοδώρα, εγώ, ο Στέργιος και μικρότερη είναι η Φρειδερίκη, που γεννήθηκε στο Αρκούδι.

- Το Αρκούδι πως προέκυψε; Είσατε μεγάλη οικογένεια και να υποθέσω ότι δεν χωρούσατε όλοι σε εκείνο το δωμάτιο;

-Χωρίσανε την περιουσία τα αδέρφια και ο πατέρας αγόρασε το χωράφι στο Αρκούδι, από μια αδερφή του μετέπειτα πεθερού μου, που ήταν παντρεμένη στου Κουμουθέκρα. Ήταν Δημέικο (Δημόπουλοι)χωράφι. Και έχτισε το σπίτι, πρέπει να ήταν γύρω στο 1942-1945. Το θυμάμαι που το χτίζανε και μάλιστα μας έστελναν στον Αι Γιώργη να φέρουμε νερό, με την αδερφή μου τη Θοδώρα, με ένα κολοκύθι. Εκεί στο Αρκούδι μεγαλώσαμε και από εκεί ξεκινήσαμε τη ζωή μας. Είχαμε φτώχεια αλλά το ψωμί δεν μας έλειψε.

-Νομίζω ότι η οικογένεια του πατέρα σου είχε καλό νοικοκυριό. Είχανε κοπάδια.

-Βέβαια και πριν παντρευτούν τα αδέρφια και χωρίσουνε την περιουσία, είχανε πολλά ίσως 300 γιδοπρόβατα, άλογα... Αλλά και μετά είχαμε. Είχαμε γύρω στα 100 γίδια-πρόβατα, αγελάδες και γουρούνια. Και τα φυλάγαμε στο βουνό.

- Πρέπει να περνούσατε σημαντικό μέρος της ζωής σας στο βουνό.

-Βέβαια, εκεί στη Νεραϊδόπλακα, περάσαμε τα παιδικά μας χρόνια, ήταν πολύ ωραία. Τώρα θυμήθηκα τη μάνα σου, την Κούλα. Κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα ερχότανε και έφερνε κάτι, φαγητό. Γιατί έτσι ήτανε το έθιμο, να φέρνουν στις γιορτές φαγητό στον τσοπάνη. Και το τηρούσε.

-Η Νεραϊδόπλακα είναι ένα σημείο στο βουνό που αγαπήθηκε από όλους και αποτελεί σημείο αναφοράς και σε εμάς, τις νεότερες γενιές Ήταν πανέμορφα εκεί πάνω, κυρίως πριν τη φωτιά.

- Πήγα φέτος, μετά τη φωτιά. Ευτυχώς, οι αριές, δεν κήκαν τελείως.

-Πως ήταν η ζωή στο βουνό τότε;

-Ήταν χαρούμενα. Παρόλο που κουραζόμαστε, γιατί είμαστε μικρά παιδιά, ήταν πολύ ωραία. Υπήρχε κόσμος πολύς αλλά υπήρχε αγάπη, υπήρχε σεβασμός. Θυμάμαι την Αγγελική (Κοκκαλιάρη), τον Τάση του παπά (Πόθο), τον Δήμο Κατσάμπουλα από το Παλιοχώρι, που φύλαγε των Παπαδαίων τα γίδια, την Παναγιώτα του Αναστάση (Λαμπρόπουλου), την Ασήμη τη Λαμπροπούλα πιο παλιά... Ήταν πολύ ωραία, ήτανε πανηγύρι.

-Μένατε και θράδια στο βουνό;

-Το χειμώνα ερχόμαστε στο χωριό. Από την άνοιξη, που τα σεμπρέβαμε*, μέναμε εκεί και τα βράδια. Θυμάμαι όμως και τον τρόπο που περάσαμε, τότε με το αντάρτικο.

-Δηλαδή;

-Ήτανε τότε που έγινε η μάχη της Ζαχάρως και είχαν στρατοπεδεύσει για τρεις μέρες, στον Αι Λιά οι αντάρτες, με καπετάνιο τον Πέρδικα.

-Αναφέρεσαι στην εποχή του εμφυλίου πολέμου;

-Ναι, πρέπει να ήταν το 1947. Ο πατέρας μου γνώριζε ότι βρίσκονται εκεί, αλλά δεν μας είπε τίποτα. Τον βλέπαμε που πήγαινε με μια βεδούρα γάλα, αλλά δεν μας έλεγε που πάει. Το είχε πει στον μπάρμπα Γιάννη μόνο. Ήταν η αδερφή μου η

Η οικογένεια Δημοπούλου πριν φύγει για Καναδά

Θοδώρα, η Μαριγώ και ο Νίκος, η Αγγελική και ο Αντώνης και είμαστε στη Βαθειαλάκα, εκεί είχαμε τα γαλάρια* και τις στρούγκες και πιο κάτω είχανε οι Παπαδαίοι, ο Αλικαίος. Και ένα βράδυ ήρθαν οι αντάρτες εκεί που κοιμόμαστε όλοι μαζί στρωματσάδα και σηκώσανε τα σκεπάσματα και κοιτάζανε από κάτω. Μας είδανε που είμαστε μικρά παιδιά και είπανε να πάρουνε μαζί τη Μαριγούλα που ήταν λίγο μεγαλύτερη. Εκείνη άρχισε τα κλάματα και κλαίγαμε και εμείς από το φόβο. Κι ο μπάρμπα Γιάννης τότε τους είπε «αφήστε τα, είναι μικρά» και τελικά δεν πήρανε κανένα αλλά του είπανε να μη φύγει κανείς για το χωριό, να μείνουμε όλοι εκεί.

-Φοβούνταν μην τους προδώσετε;

-Μάλλον. Είχε φύγει ο πατέρας μου για το χωριό. Επειδή είχανε μείνει πολλοί πάνω στο βουνό, ίσως ανησυχούσαν οι δικοί τους και τους ψάχνα-

Προσωπογραφίες

Συνέχεια από τη σελ. 12

νε. Τον στείλανε και του είπαν να ειδοποιήσει, να μην ανέβει κανείς από το χωριό. Και τον απειλήσανε ότι αν δεν γυρίσει, θα μας κρεμάσουν ανάποδα. Ο Αντώνης όμως το πρωί σηκώθηκε και το έσκασε. Έπεσε μέσα στο ρέμα, στου Κατσαμπούλα το Βορό, στου Τζαχαλί και έφτασε στο χωριό και το μαρτύρησε, ότι δηλ. στον Αι Λιά βρίσκονται αντάρτες. Και μέχρι να γυρίσει ο πατέρας μου, οι αντάρτες το είχαν μάθει, κάποιος τους ειδοποίησε από το χωριό. Και ψάχνανε, που είναι το άλλο παιδί, έγινε μεγάλη φασαρία. Το άλλο πρωί ζητήσανε από τον πατέρα μου να πάει μαζί τους, για να τους δείξει το δρόμο προς τη Ζαχάρω. Εκείνος τους είπε ότι μέχρι το Κουμουθεκρέικο ήξερε να τους δείξει, από εκεί και κάτω όχι και ξεκινήσανε. Άφησε όμως το σακάκι του κάπου πίσω, για να το χρησιμοποιήσει σαν πρόφραση, να γυρίσει να το πάρει, και να μπορέσει να τους ξεφύγει. Έτσι κι αλλιώς, πίστευε πως είναι χαμένος. Τελικά τον άφησαν να γυρίσει και ήτανε νύχτα.

-Προφανώς δεν τον χρειάζονταν πια.

-Όταν γύρισε μαζέψαμε τα πράματα*, τα ρούχα και ότι πράγματα είχαμε, τα φορτώσαμε στα μουλάρια και φύγαμε όλοι από το βουνό. Κατεβήκαμε στο Συριάνη και πήγαμε όλοι μαζί στο καταράχι, στις Σπηλιές. Φτιάξαμε όλοι μαζί μια στρούγκα, για να καταλύσουμε εκεί.

-Θεωρούσατε ότι είναι πιο ασφαλές το μέρος αυτό;

-Ναι, αλλά προς το μεσημέρι νάσου πάλι οι αντάρτες. Τους βλέπαμε που περνούσαν από του Σκλήβα και από το Συριάνη. Είχε τελειώσει η μάχη στη Ζαχάρω και γυρίζανε. Κι από πάνω περνάγανε τα αεροπλάνα και τα βλέπαμε όλα. Και φοβόμαστε. Αλλά τελικά, περάσανε και φύγαμε.

-Πολύ δύσκολα εκείνα τα χρόνια του πολέμου και ειδικά για εσάς που ήσασταν μικρά παιδιά, ήταν ακόμη πιο δύσκολο το γεγονός ότι ζήσατε μέσα στο φόβο.

-Μετά ησύχασαν τα πράγματα και ακολουθήσαμε και μεις τη ζωή μας. Τα επόμενα χρόνια και μέχρι τώρα ήταν ειρηνικά και γενικά μπορώ να πω ζήσαμε καλά.

-Σχολείο πήγατε;

-Σχολείο, δυστυχώς, δεν με στείλανε. Με στείλανε στην πρώτη μόνο. Τότε ήτανε η πρώτη τάξη, η μικρή και η πρώτη τάξη, η μεγάλη. Με στείλανε στην πρώτη, τη μικρή. Τότε ήταν ο παπά Δήμος (Πόθος) δάσκαλος, ο οποίος είχε ένα γιό τον Γιάννη, που ήταν κι αυτός δάσκαλος, αλλά ήταν κι αξιωματικός του στρατού και που τελικά σκοτώθηκε στον πόλεμο. Τον παπά Δήμο εκείνα τα χρόνια τον κυνηγάγανε. Υπήρχε μια αναστάτωση και το σχολείο, τότε ήτανε κλειστό, τότε άνοιγε. Ο αδερφός μου ο Γιώργος, τότε πήγαινε στου Κουμουθέκτρα για μάθημα, αλλά περισσότερο πήγαινε στου Σκλήβα. Του έλεγε ο πατέρας να με πάρει μαζί, αλλά αυτός δεν μπορούσε να περάσει μόνος του το ποτάμι, όχι να είχε και μένα... Κάπου μετά έγινε νόμος και λειτούργησε νυχτερινό σχολείο για τους αναλφάβητους και πηγαίναμε, αλλά τότε γινόταν μάθημα, τότε όχι. Σε άλλα χωριά έμαθαν. Ήταν μια δασκάλα, που την έλεγαν Δώρα. Ήταν ελεύθερη κοπέλα και μια φορά στις δεκαπέντε μας μάζεψε και περισσότερο κουβέντιαζε μαζί

μας, παρά έκανε μάθημα.

-Αυτή η ίδια δασκάλα ήταν στο ημερήσιο και στο εσπερινό σχολείο;

-Η ίδια ήτανε. Κανονικά για τους αναλφάβητους, ήταν τρεις φορές την εβδομάδα τα μαθήματα. Αλλά δεν τα έκανε τόσο τακτικά. Εμένα μου άρεσε πολύ το σχολείο, αλλά δυστυχώς... Τότε

1958

Αντρέας Δημόπουλος, Αντώνης Κοκκαλιάρης και Γιώργος Δημόπουλος

βέβαια τα κορίτσια, δεν τα πολυστέλνανε σχολείο. Την αδερφή μου τη Θοδώρα δεν την έστειλαν καθόλου.

-Ο Γιώργος, ο αδερφός σου, όμως σπούδασε.

-Τον Γιώργο τον έστειλαν και στο γυμνάσιο. Πήγε τρία χρόνια στη Ζαχάρω, μετά σταμάτησε και ήρθε στην Αθήνα στους συγγενείς μας, τους Παυλαίους (Παυλόπουλοι), στον Ασημάκη και συνέχισε αργότερα. Μετά η Θοδώρα που ήταν μεγαλύτερη, παντρεύτηκε.

-Εσύ να υποθέσω, ότι βοήθαγες στις αγροτικές δουλειές την οικογένεια;

-Σε όλα και στη Νεραιδόπλακα με τα γίδια και στα αμπέλια στο σκάψιμο και στις σταφίδες στο χαράκι και δανεικαρείες* με την Κούλα (Κοκκαλιάρη). Με την Κούλα και μετά που παντρεύτηκε, είχαμε στενές σχέσεις και αλληλοβοηθήμαστε και στις δουλειές. Και με την Αγγελική, τη μετέπειτα συννυφάδα μου, κάναμε παρέα.

-Με ποιους ήσουνα συνομήλικη και είχατε στενές σχέσεις;

-Συνομήλικοι είμαστε η Τούλα του μπάρμπα Σωτήρη, ο Γιάννης του Παμειώνντα, ο Γιάννης του Λαμπροπαναγιώτη ο Γιώργος του Ποθαλέξη.

-Και την καλύτερη φιλία;

-Με την Δήμητρα (Τούλα Πόθου) είμαστε πολύ αγαπημένες, είμαστε αχώριστες. Είμαστε και πρώτες ξαδέρφες βέβαια.

-Τώρα επικοινωνείτε;

-Ναι και φέτος την είδα.

-Σε πανηγύρια πήγαίνατε;

-Μπα δεν προλάβαινα, όλο με τα γίδια με

στέλνανε. Η Θοδώρα πήγαινε.

-Μήπως επειδή ήταν μεγαλύτερη την έστελναν, για να βρει πρώτη το γαμπρό;

-Μάλλον. Πηγαίναμε όμως στις γιορτές. Ας πούμε του Αι Γιαννιού, του Άγιο Δημητρίου ή του Άγιο Νικολάου παίρναμε με τη σειρά, όλα τα σπίτια που είχανε Γιάννηδες, Νίκους ή Δημήτρηδες, με τραγούδια και χορό. Στου Αντώνη μια φορά πήγε κάτω το πάτωμα, που ήτανε παλιό, από τον πολύ χορό. Αυτά πάνε, χαθήκανε...

-Θα ήθελες να μας πεις πότε παντρεύτηκες και το πώς;

-Παντρεύτηκαμε με τον Αντρέα τον Σεπτέμβρη του 1964. Το προξενιό το έκανε ο Αντώνης. Αλωνίζανε, πήγα να τους βοηθήσω και εκεί στο αλώνι μου το ανέφερε πρώτη φορά. Εγώ το πήρα για αστείο στην αρχή και μετά από 6-8 μήνες έγινε κανονικά το προξενιό και δέχτηκα. Ο γάμος μας έγινε παραδοσιακός. Με τα άλογα ήρθε το συμπεθεριό κι έφυγα νύφη.

-Τον ήξερες από πριν το γαμπρό;

-Τον ήξερα και μάλιστα υπήρχε και κάποια συγγένεια. Η πεθερά μου όταν ερχότανε στο χωριό, ερχότανε και έμενε στο σπίτι μας και μάλιστα κάποτε, είχαμε κοιμηθεί και μαζί.

-Τα δύο αδέρφια ο Γιώργος και ο Ανδρέας (Δημόπουλοι) έχοντας οι ίδιοι ρίζα από την Μάκιστο, παντρεύτηκαν και οι δύο με γυναίκες από την Μάκιστο.

Ενώ ο Γιώργος ήταν ήδη στον Καναδά, μετά το γάμο είχατε στόχο και εσείς να φύγετε;

-Όχι, καθόλου, δεν το σκεφτόμαστε. Εμείς μείναμε πέντε χρόνια στου Σκλήβα, εκεί κάναμε και τα παιδιά μας.

-Και πως προέκυψε και φύγατε;

-Είχε πάρει ο Γιώργος τον πεθερό μου στον Καναδά, έτσι ταξίδι για να τους δει και έμεινε δέκα μήνες. Και μάλιστα έπαθε και μια ψύξη στο σαγόνι τότε και τον τρέξανε παντού. Ο Γιώργος μόλις είχε πάρει το σπίτι, είχε οικογένεια, τότε είχε γεννηθεί και η κόρη τους, η Γιαννούλα. Δύσκολα τα έφερναν κι αυτοί τότε. Βέβαια ο πεθερός μου δεν μπορούσε να δει ακριβώς την πραγματικότητα. Του φάνηκαν όλα τέλεια. Και όταν ήρθε πίσω στην Ελλάδα, μας είπε «να φύγετε να πάτε και σεις, εκεί είναι η ζωή». Μας ξεσηκώσανε και το αποφασίσαμε τελικά. Και μας έκανε πρόσκληση η κουνιάδα μου, η Αθανασία, που ήταν κι αυτή εκεί.

-Μεγάλη απόφαση γιατί είσατε οικογένεια, με μικρά παιδιά.

-Αυτή ήταν μεγάλη δυσκολία. Είχαμε δυο παιδιά και σκεφτόμαστε ότι αν εκεί δεν είναι καλά, τι θα κάνουμε, θα ξαναγυρίσουμε; Τελικά πήραμε την απόφαση να πάει πρώτα ο Ανδρέας. Βγάλαμε τα διαβατήρια και τα εισιτήρια όλα μαζί, αλλά έφυγε πρώτος, το Φθινόπωρο του 1968.

Εγώ με τα παιδιά, πήγαμε μετά από έξι μήνες, τον Απρίλη του 1969. Αυτοί οι έξι μήνες, ήταν οι πιο δύσκολοι της ζωής μου. Μου φάνηκαν για δεκαπέντε χρόνια... Τον Αντρέα, όταν πήγε τον βοήθησαν βέβαια, τα αδέρφια του. Έμεινε στο Γιώργο και η Κική τον φρόντιζε για το φαγητό η τα ρούχα του, αλλά και η Αθανασία το ίδιο. Ο Γιώργος τον πήρε στη δουλειά και πήρε αμέσως καλό μεροκάματο. Και στους έξι μήνες πήγα και εγώ με τα παι-

Συνέχεια στη σελ. 14

Προσωπογραφίες

Συνέχεια από τη σελ. 13

διά.

-Όταν πήγατε και εσείς, που μείνατε;

-Μείναμε στις κουριάδες μου, της Αθανασίας, μας παραχώρησε στο τρίτο πάτωμα ένα δωμάτιο με μια μικρή κουζίνα. Αλλά δεν είχε τουαλέτα και κατεβαίναμε στο δεύτερο. Ήταν δύσκολα.

Αλλά εδώ θέλω να πω ότι οι πρώτοι μετανάστες δυσκολεύτηκαν πάρα πολύ. Εμείς, είναι αλήθεια, ότι πήγαμε σε δικούς μας ανθρώπους, οι οποίοι μας βοήθησαν. Βρήκαμε μια πόρτα ανοιχτή, κάπου να μείνουμε, βρήκαμε ένα πιάτο φαγητό.

-Νομίζω ότι το θέμα της γλώσσας ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα επίσης.

-Είχαμε δικούς μας να μιλήσουμε, μέχρι να μάθουμε τη γλώσσα. Ήταν πολύ σημαντικό αυτό για εμάς. Ο Αντρέας ας πούμε, που δούλεψε με τον αδερφό του. Αλλά και εγώ, με πήγε η Αθανασία για δουλειά, η οποία μιλάγε Αγγλικά, είχε μάθει.

-Πού δούλεψες;

-Δούλεψα σε ένα εργοστάσιο που έκανε παιχνίδια, απογευματινή βάρδια και ο Αντρέας που ερχόταν από τη δουλειά κράταγε τα παιδιά. Ήπαιρνα τότε 90 σεντς την ώρα. Εκεί δούλευαν κι άλλοι Έλληνες, ήτανε κοντά στη γειτονιά. Δούλεψα και σε πολλές άλλες δουλειές. Καθαρίζα γραφεία αλλά κυρίως σαν μοδίστρα σε βιοτεχνίες και από εκεί συνταξιοδοτήθηκα.

- Ο Καναδάς έχει πολλά χιόνια και κρύο, πως το αντιμετώπισατε στην αρχή;

- Πολύ άσχημα. Εγώ πήγα Απρίλη, είχε λίγα χιόνια και από το αεροπλάνο τα σπίτια μου φάνηκαν σαν τέντες. Τις τέντες που στήναμε στα γίδια με τα σαίσματα μου θύμισαν. Πολύ άσχημα μου φάνηκαν. Αλλά βέβαια βρήκαμε καλύτερες συνθήκες, δηλαδή το ζεστό νερό που δεν είχαμε στην Ελλάδα, οι συγκοινωνίες...Αποφύγαμε τον κασμά!

-Με λίγα λόγια, ήταν πιο άνετη η ζωή.

-Για εμάς, ναι. Οι πρώτοι που πήγαν ταλαιπωρήθηκαν και ειδικά ο Γιώργος Κοκκαλιάρης, που ήταν ο πρώτος από όλους εμάς και πήγε μόνος του σε μια μικρή πόλη με έναν φίλο του. Και ο Γιώργος ήταν και είναι ο καλύτερος από όλους. Τον θυμάμαι πριν φύγει από την Ελλάδα που καλαμπουρίζαμε, ήταν τότε κι ομορφόπαιδο και τον ήθελε μια κοπέλα από του Μπρουμάζι...

-Μου έχει αφηγηθεί μια ιστορία που προσωπικά θεωρώ συγκλονιστική. Πριν ο ίδιος πάει σε εκείνη τη μικρή πόλη του Καναδά είχε πάει ένας άλλος Έλληνας που ήταν τελείως μόνος. Επειδή

δεν γνώριζε γλώσσα και δεν είχε κάποιον για να μιλήσει τη δική του γλώσσα, μίλαγε στον ...καθρέφτη.

-Ο Γιώργος πέρασε δύσκολα. Η γλώσσα είναι σημαντικό και για τα απλά πράγματα, να ζητήσεις κάτι να φας, ας πούμε... Όταν τα πρώτα χρόνια ακούγαμε Ελληνική λέξη πήγαινε να σπάσει η καρδιά μας. Θυμάμαι και τη Θανάσω(Λαμπροπούλου) που ήταν η πρώτη από το χωριό μας και την

από εδώ, την παράδοση της πατρίδας μας. Τα παιδιά μας στα Ελληνικά σχολεία και στην Εκκλησία, στα ήθη και τα έθιμα.

-Νομίζω γενικά ότι οι μετανάστες κρατάνε περισσότερο τις παραδόσεις.

-Έτσι είναι και νομίζω ότι εδώ στην Ελλάδα τα έχουν αφήσει. Εμένα με στεναχωρεί που οι άνθρωποι εδώ μαλώνουν για «μια πέτρα» και ειδικά στα χωριά μας που ερημώσανε.

-Αυτό, παλιότερα ίσως, ήταν πιο έντονο.

-Ναι αλλά παλιότερα, είχε να κάνει με την επιβίωση, ενώ τώρα δεν υπάρχει λόγος.

-Τα παιδιά σας ήταν μικρά και ξεκίνησαν εκεί το σχολείο;

-Ο Χρίστος ήταν δυόμιση και η Γιάννα περίπου τριάμισι.

Η Γιάννα όμως ξαναγύρισε και ζει στην Ελλάδα. Ερχόμασταν συχνά στην Ελλάδα και μεγαλώνοντας έκανε παρέα με τα ξαδέρφια της, τα παιδιά της Θωδώρας, πηγαίνανε στη θάλασσα και της άρεσε πολύ. Και κάποια στιγμή μας είπε «απορώ πως φύγατε από εδώ και πήγατε να ζήσετε σε μια χώρα που είναι μόνο για να ζουν αρ-

κούδες». Δεν της άρεσε η ζωή στον Καναδά και όταν τελείωσε το σχολείο έφυγε και ξαναγύρισε στην Ελλάδα όπου σπούδασε στην Αγγλική Φιλολογία. Μετά παντρεύτηκε με τον Γιώργο και έχουν δύο κοριτσάκια την Έλενα και την Δήμητρα-Βισσαρία. Δυσκολεύτηκε κι αυτή στην αρχή, όταν ξαναγύρισε. Τώρα είναι μια χαρά, έχει την οικογένεια της, το σπίτι της, τη δουλειά της εδώ.

Ο Χρίστος έμεινε εκεί σπούδασε κι αυτός οδοντοτεχνίτης, έχει το δικό του εργαστήριο. Είναι παντρεμένος με Ελληνίδα που ο πατέρας είναι Κρητικός και η μάνα της από το Λιδορίκι. Είναι σκέτη Ελληνίδα, παρόλο που έχει γεννηθεί εκεί. Έχουν τρία παιδιά και είναι τρίδυμα. Δύο αγοράκια κι ένα κοριτσάκι. Το Αντρέα, τον Νίκο και την Παναγιώτα. Κρατάει όλα τα έθιμα και στα παιδιά τα οποία τα έχει μάθει να πηγαίνουν στην εκκλησία και τα στέλνουν και στο Ελληνικό Σχολείο και στο σπίτι μιλάνε μόνο ελληνικά. Και να σκεφτείς, ότι είναι τρίτη γενιά, τα παιδιά αυτά!

-Έρχονται στην Ελλάδα;

-Φέτος ήταν η πρώτη φορά μετά από σαράντα χρόνια που μαζευθήκαμε όλη η οικογένεια, στο σπίτι μας στου Σκλήβα. Τα δυό μας παιδιά και τα πέντε εγγόνια μας.

-Πολύ συγκινητικό ακούγεται αυτό.

-Κος Αντρέας: Πράγματι ήταν συγκινητικό, κάναμε reunion (επανασύνδεση) που λένε οι Καναδοί, στο πατρικό μας σπίτι. Το επισκευάσαμε και άνοιξε μετά από τόσα χρόνια και βρεθήκαμε

2008. Παππούδες, παιδιά και εγγόνια

Παναγιώτα μετά, που έφυγαν για την Αυστραλία και το κλάμα εκεί στον Αι-Γιώργη...

-Κος Αντρέας: Ο μετανάστης, είναι δύσκολο να τον καταλάβει κάποιος. Είναι πάντα σαν κυνηγημένος. Μέχρι να μάθει τη γλώσσα, να προσαρμοστεί στο νέο περιβάλλον περνάνε τα χρόνια... Όταν φτάσει σε ένα καλό επίπεδο ζωής, δεν είναι πια νέος. Φτάνει πενήντα-εξήντα χρόνων. Έχει περάσει η ζωή του, τα καλύτερα του χρόνια.

- Αυτό όμως ισχύει γενικότερα, για όλους τους εργαζόμενους ανθρώπους.

-Ναι η διαφορά είναι ότι ο μετανάστης είναι σε ξένο τόπο. Είναι σαν να βρίσκεται μέσα σε ένα ποτήρι με νερό και δεν ξέρει από πού να βγει, να φυλαχτεί... Εμείς βέβαια δεν δυσκολευτήκαμε τόσο, όσο οι πρώτοι μετανάστες και δόξα τω Θεώ, καλά είμαστε και ευχαριστημένοι. Περάσαμε και δύσκολες μέρες αλλά περάσαμε και καλά. Και το σημαντικότερο νομίζω σε μια οικογένεια, σε ένα ζευγάρι, είναι να υπάρχει συνεννόηση και συνεργασία. Όσα χρήματα και να κάνεις, αν δεν υπάρχει αυτό, δεν μπορείς να σταδιοδρομήσεις και να δημιουργήσεις. Εμείς καλά περάσαμε. Είχαμε φτώχεια, αλλά όχι βέβαια τη φτώχεια που έζησαν οι γονείς μας, δεν πεινάσαμε. Το άγχος είχαμε, που είμαστε σε ξένο τόπο, με μικρά παιδιά. Δουλέψαμε όμως και δημιουργήσαμε.

-Δουλέψαμε και εμείς σκληρά και τα πρώτα χρόνια τα χρήματα δεν ήτανε πολλά αλλά είχαν αξία και έτσι μπορέσαμε και δημιουργήσαμε. Όμως προσπαθήσαμε και κρατήσαμε ότι πήραμε

Συνέχεια στη σελ. 15

Προσωπογραφίες

Συνέχεια από τη σελ. 14

όλοι μαζί, ξαναζωντάνεψε.

-Κι αν δεν ήτανε η στεναχώρια για τα καμένα, θα ήταν το ποιο όμορφο καλοκαίρι που περάσαμε στην Ελλάδα. Αρέσει πάρα πολύ και στα παιδιά του Χρίστου ειδικά, να βρίσκονται στο χωριό. Τους αρέσει και του Σκλήβα και του Μπαράκου. Και μάλιστα εκείνες τις μέρες έπιασε μια φωτιά στις Τρύπες και ο Χρίστος έτρεξε αμέσως με το ποδήλατο στο Κοτρώνι και τα παιδιά τρόμαξαν, ειδικά η μικρή Παναγιώτα.

-Τα παιδιά προφανώς είχαν επηρεαστεί από το καμένο τοπίο.

-Βέβαια. Πήγαμε στο πατρικό μου, στο Αρκούδι και βρήκανε μέσα στα ερείπια μια γυάλινη λάμπα. Την πήρανε και είπανε να την κρατήσουμε για ενθύμιο. Βρήκανε και μια...μυγοσκοτώστρα και την πήρανε κι αυτή. Ότι απέμεινε από το πατρικό σπίτι της γιαγιάς τους...

-Πως σας φάνηκαν τα χωριά μας, έτσι όπως τα αντικρίσατε φέτος, μετά την πυρκαγιά;

-Ο Χρίστος είχε έρθει και πέρυσι, μετά τις φωτιές. Πήρε μέρος στον Ετήσιο Μαραθώνιο του ΣΕΓΑΣ που έγινε στην Αθήνα τον Νοέμβρη 2007.

-Είναι Μαραθωνοδρόμος;

-Βέβαια. Έχει τρέξει και στον Καναδά αλλά ο ελληνικός Μαραθώνιος ήταν γι αυτόν στόχος ζωής. Και το έκανε πραγματικότητα πέρυσι. Ήταν πολύ συγκινημένος και εμείς νιώσαμε υπερήφανοι. Και μάλιστα έτυχε το αεροπλάνο της Ολυμπιακής με το οποίο ήρθε να λέγεται «MARATHON».

-Αυτό είναι πολύ σημαντικό, το γεγονός, δηλαδή, ότι ένα Ελληνόπουλο από τον Καναδά ήρθε στην Ελλάδα για να πάρει μέρος στον Μαραθώνιο. Του αξίζουν συγχαρητήρια.

-Μετά πήγε στο χωριό, να δει τι έγινε εκεί. Και μας έφερε πολλές φωτογραφίες και στεναχωρηθήκαμε όλοι πάρα πολύ. Εμείς το δράμα με τις φωτιές το ζήσαμε από την τηλεόραση. Και ήταν μεγάλο. Γιατί βλέπαμε κάθε μέρα, εκεί στον Καναδά, τα χωριά μας, τα σπίτια, τους ανθρώπους μας να καίγονται. Ακούγαμε για την Αθανασία που κήκε με τα παιδιά της και τόσους άλλους. Και δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα. Είμαστε στο τηλέφωνο με ένα ακουστικό και δεν μπορούσαμε να βγάλουμε γραμμή. Ήταν δραματικό. Και ευαισθητοποιήθηκε όλος ο κόσμος, γνωστοί, φίλοι, γείτονες και έδωσαν χρήματα και στείλαμε ένα ποσό σε κάποιες οικογένειες. Αλλά και ο Σύλλογος μάζεψε χρήματα κι αυτό που μας στενοχωρεί είναι ότι η βοήθεια δεν δόθηκε στους πυρόπληκτους.

-Οι Σύλλογοι που τα έδωσαν τα χρήματα;

-Είπανε να τα δώσουν στο Ταμείο. Και ο κουριάδος μου έκανε πρόταση και συμφωνήσαμε αρκετοί, να κάνουμε ένα μνημείο, εκεί στον τόπο του δυστυχήματος και να αναγραφούν όλα τα

ονόματα των ανθρώπων που κήκαν και μάλιστα να δοθεί λίγος τόπος ώστε να γίνει ένα εκκλησάκι. Έγιναν επαφές με τον Δήμαρχο, αλλά στάθηκε αδύνατον! (;)Και μάλιστα εδώ μάθαμε ότι χρησιμοποίησαν χρήματα που ήταν για τον κόσμο, για να φτιάξουν Δημαρχείο. Αυτό μας πικραίνει, γιατί οι άνθρωποι που τα έδωσαν είναι βιοπαλαιστές και τα έδωσαν από το υστέρημά τους για εκείνους που είχαν ανάγκη. Αλλά και για το Σκοπιανό, εμείς εκεί, έχουμε αγωνιστεί και πήγαμε σε συγκέντρωση μπροστά στην Καναδική Βουλή, με μείον 40ο C, μέσα στον πάγο. Να φανταστείτε γιατί κρύο μιλάμε ότι τα μουστάκια των αντρών είχαν γίνει παγάκια από το κρύο. Και τα ελληνόπουλα χόρευαν εκεί, με στολές ελληνικούς παραδοσια-

κούς χορούς.

-Το Σκοπιανό είναι έντονο σε σας, γιατί στον Καναδά βρίσκεται ο ένας από τους βασικούς πόλους των οργανώσεων των Σκοπιανών.

-Έτσι είναι αλλά πιστεύουμε ότι εδώ δεν το χειρίζονται καλά το θέμα και να που φτάσαμε και δεν ξέρουμε που θα φτάσουμε. Ο Ελληνισμός είναι απογοητευμένος όχι μόνο από αυτό αλλά γενικά. Γιατί; Κι έρχονται διάφοροι και εκεί σε εμάς Έλληνες βουλευτές και όλο υποσχέσεις και λόγια είναι. Είχε έρθει ένας βουλευτής κάποτε δικός μας από την Ηλεία και του είπα για το δρόμο προς Καιάφα από πάνω, που είναι χάλια και έχουν περάσει δέκα χρόνια από τότε και τίποτα.

-Ζείτε σε μια ανεπτυγμένη και πολύ καλά οργανωμένη χώρα και αυτό σας κάνει όταν έρχεστε στην Ελλάδα να διακρίνετε πιο έντονη την αντίθεση.

-Δεν ξέρω, εμείς ζήσαμε με ξένους ανθρώπους και υπάρχει σεβασμός. Επέτρεψε μου να πω, ότι νομίζω, πως στην Ελλάδα σήμερα, έχει χαθεί ο σεβασμός, η αγάπη. Το συμφέρον κυριαρχεί. Αλλά και από το κράτος εδώ, εμείς νιώθουμε ξένοι. Εμείς δουλέψαμε εκεί και ήρθαμε εδώ, φτιάξαμε σπίτι και πληρώνουμε κανονικά το φόρο που μας επιβάλλει. Είχαμε και εμείς ελιές εδώ, δεν τις είχαμε εγκαταλείψει, επειδή φύγαμε και μας κήκαν. Έρχεται το κράτος λοιπόν και μας λέει: «Δεν σας δίνω αποζημίωση, γιατί δεν είστε μόνι-

μοι κάτοικοι».

-Δυστυχώς, είναι αλήθεια, ότι εξαιρέθηκαν όλοι οι μόνιμοι κάτοικοι. Όχι μόνο οι κάτοικοι του εξωτερικού, αλλά και εμείς εδώ, που δεν μένουμε στα χωριά.

-Κος Αντρέας: Είναι απαράδεκτο αυτό. Έπρεπε να δώσουν τα χρήματα, τις αποζημιώσεις, για να μπορέσει ο κόσμος να κινηθεί, να φτιάξει τις ελιές του. Τα σπίτια, πιστεύω, ότι αφού τα ανέλαβε ο ιδιώτης, ο Όμιλος Βαρδινογιάννη, θα γίνουν. Οι πολιτικοί εδώ κοιτάζουν μόνο το δικό τους συμφέρον.

-Εμένα με στεναχωρεί με τους χωριανούς μας. Έπρεπε να είμαστε όλοι ενωμένοι στο χωριό μετά τις φωτιές ειδικά. Θέλω να το γράψεις αυτό,

ότι στο χωριό μας είδα να μένουν ηλικιωμένοι άνθρωποι ακόμα στα κοντέινερ, τον μπάρμπα Γιάννη 95 χρονών, τον μπάρμπα Νίκο 85 χρονών, τον Τάκη 86 χρονών, το Γιάννη με το παιδάκι, τον πρόεδρο που κήκε κιόλας, ο ίδιος και άλλους και να προηγούνται σπίτια ανθρώπων που δεν τα είχαν άμεση ανάγκη. Αυτό για μένα, είναι ντροπή.

Δεν ξέρω πως έγιναν έτσι οι άνθρωποι. Έχουν απομακρυνθεί. Κάποτε οι άνθρωποι χαιρετιόντουσαν κι ας ήταν κι άγνωστοι...

-Είναι στενάχωρα και για εμάς αυτά τα οποία συμβαίνουν.

-Κος Αντρέας: Θα ήθελα να πω μια «συμβουλή» στους νεότερους. Να κρατήσουν την παράδοση. Σε

εμάς τους μεγαλύτερους κακοφαινεται που χάνονται οι Ελληνικές παραδόσεις. Να κρατήσουν ότι βρήκαμε από τους γονείς και τους παππούδες. Για την Ορθοδοξία και το Ελληνισμό.

-Εμείς μεθαύριο το Σάββατο φεύγουμε. Εύχομαι καλό χειμώνα, αγάπη και υγεία στα μέλη του Συλλόγου, στο χωριό μας και σε όλους τους πατριώτες μας και τους συγγενείς. Καλή Χρονιά να έχουμε και υγεία. Το χωριό μας δεν το ξεχνάμε ποτέ.

Και εσείς να συνεχίσετε να αγωνίζεστε μέσα από το Σύλλογο και την εφημερίδα, για να μαθαίνουμε και εμείς τα νέα.

-Σας ευχαριστούμε πολύ. Προσπαθούμε για το καλύτερο, αν και δεν είναι πάντα εύκολο.

Σας ευχόμαστε καλό ταξίδι και καλό χειμώνα. Χαιρετισμούς σε όλους τους πατριώτες και καλή αντάμωση.

Λεξιλόγιο

Σεμπρέθιαμε: Ενώναμε τα κοπάδια και μοιραζόμαστε το γάλα κλπ

Γαλάρια: Ζώα για την παραγωγή γάλατος

Στρούγκες: στάνη

Πράματα: ζώα, κοπάδι

Δανεικαριές: εργασία εκ περιτροπής στου ενός η του άλλου.

Επιμέλεια: Δήμητρα Κοκκαλιάρη

αιχμές

ΑΠΟΚΑΡΔΙΩΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΣΤΑ ΡΕΜΑΤΑ

Αποκαρδιωτική είναι η εικόνα στα ρέματα γύρω από το χωριό μας. Πριν από την πυρκαγιά η βλάστηση σ' αυτά ήταν πολύ πυκνή και κάλυπτε κάθε είδους σκουπίδι που με αβάσταχτη ελαφρότητα πετούσαν οι ασυνείδητοι συμπολίτες μας. Η πυρκαγιά ήρθε και «καθάρισε» τα πάντα. Έτσι, μαζί με τα δέντρα, κήκαν και τα σκουπίδια. Ένα χρόνο όμως μετά την πυρκαγιά, τα ρέματα έγιναν αποδέκτες των μπάζων από τα καμένα σπίτια και τις οικοδομές, με κάθε λογής άχρηστα υλικά όπως: σίδερα, ελενίτ, τσιμέντα, ασβέστες, πλαστικά και σακούλες. Αν δεν σταματήσει αυτό το έγκλημα προς τη φύση, οι συνέπειες θα είναι τεράστιες. Εκτός από την εικόνα η οποία είναι αποκρουστική, είναι ορατός ο κίνδυνος να μολυνθούν τα νερά, ενώ παράλληλα εμποδίζεται η ανάπτυξη κάθε λογής φυτών και δέντρων σ' αυτά τα σημεία.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ...

• Ένα από τα προβλήματα που προέκυψαν μετά την πυρκαγιά και χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση είναι τα καμένα δέντρα κατά μήκος του οδικού δικτύου.

Καθώς διανύουμε τον δεύτερο χειμώνα μετά την καταστροφή, τα καμένα δέντρα άρχισαν να σπάνε ή να ξεριζώνονται και να πέφτουν από τις βροχές και τον αέρα, προκαλώντας άμεσο κίνδυνο για τους διερχόμενους κατοίκους.

• Ζητήθηκε εγγράφως από τον Δήμο, εκ μέρους του Συλλόγου και του Τοπικού Συμβουλίου, η απομάκρυνση από το κοιμητήριο της Μακίστου των καμένων κυπαρισσιών, ώστε να διευκολυνθεί η αντικατάστασή τους στην προγραμματισμένη δεντροφύτευση. Δυστυχώς δεν υπήρξε καμία ανταπόκριση εκ μέρους του Δήμου. Με τη βροχή και τον αέρα τα κυπαρίσσια έχουν αρχίσει να πέφτουν και υπάρχει κίνδυνος να προξενήσουν τεράστιες ζημιές στους τάφους του κοιμητηρίου. Επίσης, καθιστούν επικίνδυνη και τη διέλευση στον κεντρικό δρόμο.

Πρέπει άμεσα να απομακρυνθούν τα καμένα δέντρα που είναι κοντά στο οδικό δίκτυο ή βρίσκονται σε οποιοδήποτε επικίνδυνο για τους κατοίκους σημείο.

Ας γίνει κάτι έγκαιρα ώστε να προλάβουμε το χειρότερο. Οι υπεύθυνοι ας μεριμνήσουν...

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Πολλοί άνθρωποι ευαισθητοποιήθηκαν και έσπευσαν στις πυρόπληκτες περιοχές προσφέροντας κάθε είδους βοήθεια, όπως τρόφιμα, είδη πρώτης ανάγκης, εργαλεία, ρούχα κ.λπ. Στη Μάκιστο τα πράγματα αυτά είχαν συγκεντρωθεί στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου κατ' αρχήν και από εκεί μοιράζονταν στους κατοίκους. Κάποια στιγμή το Σχολείο χρειάστηκε για άλλο σκοπό κι έπρεπε να αδειάσει

η αίθουσα. Τα πράγματα, ό,τι δηλαδή είχε απομείνει, είδη ρουχισμού κυρίως, μεταφέρθηκαν σε παρακείμενο οικόπεδο και τοποθετήθηκαν μέσα σ' ένα αντίσκηνο από αυτά που διέθεσε ο Ελληνικός Στρατός. Ένα χρόνο μετά βρίσκονται ακόμη εκεί προκαλώντας το κοινό αίσθημα διότι αφ' ενός κάποιοι άνθρωποι προσέφεραν τη βοήθεια από το υστέρημά τους και αφετέρου πολλοί άλλοι άνθρωποι χρειάζονται βοήθεια. **Μετά από μια ανεμοθύελλα η οποία παρέσυρε το αντίσκηνο, παρουσιάζουν την παρακάτω εικόνα απαξίωσης και αδιαφορίας, που νομίζουμε πως μόνο ντροπή μπορεί να προκαλέσει...**

Λάβαμε

Κύριοι,

Είμαι τακτικός αναγνώστης της εφημερίδας σας, μελετώντας με ξεχωριστό ενδιαφέρον τα θέματα που προβάλλονται σ' αυτή και ομολογώ ότι είμαι εντυπωσιασμένος αφενός μεν από το μεράκι και τη διάθεση των ανθρώπων που εργάζονται και επιμελούνται την έκδοσή της και αφετέρου από το ζωηρό ενδιαφέρον και την αμέριστη αγάπη σας για τη γενέτειρα.

Είναι πράγματι αξιοθαύμαστη η προσπάθειά σας, για την ανάδειξη των διαφόρων προβλημάτων, όχι μόνο του χωριού σας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής, καθώς και η δραστηριότητά σας για την επίλυσή τους.

Αξιοσημείωτη είναι η σοβαρή και η υπεύ-

θυνη στάση σας στο κρίσιμο και καυτό ζήτημα της καταστροφής της περιοχής μας, από την πύρινη λαίλαπα του περσινού Αυγούστου, όπου βρήκαν τραγικό θάνατο τόσοι άνθρωποι.

Για το παραπάνω θέμα επιδεικνύετε θετική στάση και απόλυτη υπευθυνότητα και κυρίως ανθρωπιά και ευαισθησία.

Με την άμεση και ουσιαστική στήριξη και συμπαράστασή σας στους λιγοστούς μόνιμους κατοίκους του πολύπαθου χωριού σας, συμβάλετε σημαντικά στην epούλωση των πληγών τους, για να βρουν την ισορροπία τους και να συνεχίσουν τη ζωή τους, σ' ένα αναγεννημένο φυσικό περιβάλλον και αναβιωμένες τις αγροτικές καλλιέργειες.

Με τις μεθοδευμένες κινήσεις και τις συ-

στηματικές ενέργειες τις δικές σας, αλλά και του Πολιτιστικού Συλλόγου, πραγματοποιείτε ουσιαστικές παρεμβάσεις στους αρμόδιους φορείς, για την αντιμετώπιση των υφισταμένων προβλημάτων και την αποκατάσταση της ομαλής και εύρυθμης ζωής στην περιοχή.

Παρακαλώ δεχθείτε τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια, για το επιτελούμενο πολύπλευρο και αξιόλογο έργο σας, ευχόμενος καλή δύναμη, ώστε να συνεχίσετε τη δράση σας με τον ίδιο ζήλο και τον ίδιο ενθουσιασμό.

Με εκτίμηση
Αριστομένης Γρηγορόπουλος
Άστρος Κυνουρίας 12/10/2008